

Bruxelles, den 21. maj 2025
(OR. en)

9018/25

COMPET 378
MI 303
ENFOCUSTOM 87
ENER 147
DIGIT 94
IND 151
EMPL 195
TRANS 196
ENV 382

FØLGESKRIVELSE

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 21. maj 2025

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2025) 500 final

Vedr.: MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET
Det indre marked: vores europæiske hjemmemarked i en usikker verden
En strategi for at gøre det indre marked enkelt, gnidningsløst og stærkt

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2025) 500 final.

Bilag: COM(2025) 500 final

Bruxelles, den 21.5.2025
COM(2025) 500 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSDVALGET**

Det indre marked: vores europæiske hjemmemarked i en usikker verden

En strategi for at gøre det indre marked enkelt, gnidningsløst og stærkt

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Det indre marked: vores europæiske hjemmemarked i en usikker verden

En strategi for at gøre det indre marked enkelt, gnidningsløst og stærkt

Det indre marked er vores europæiske hjemmemarked. Det er en stærk katalysator for vækst, velstand og solidaritet. Med et BNP på 18 bio. EUR¹ er det europæiske marked den næststørste økonomi i verden, som tegner sig for næsten 18 % af den globale økonomi² og giver EU omfang, styrke og smidighed. Vores europæiske marked, som samler 30 lande³, 450 millioner forbrugere og 26 millioner virksomheder⁴, giver adgang til en bred vifte af produkter, tjenesteydelser og investeringsmuligheder. Det skaber balance: muligheder for virksomheder og borgere samt beskyttelse af arbejdstagere og forbrugere. Det giver også stabilitet og et forudsigeligt investerings- og erhvervsclima, der bygger på retsstatsprincippet. Vores europæiske marked virkeliggør værdierne i den sociale markedsøkonomi, der forener frihed og velstand for alle.

Det indre marked skaber velstand og er den primære drivkraft for EU's konkurrenceevne. Det har øget EU's BNP med mindst 3-4 %⁵ og skabt 3,6 millioner arbejdspladser⁶, og det har sikret alle medlemsstater positive gevinster. En yderligere fuldførelse af det indre marked vil fordoble de allerede opnåede gevinster⁷. For at reagere på geopolitiske udfordringer skal vi udnytte det fulde potentiale af vores europæiske marked til at øge produktiviteten ud over den træge væksthendens på 1 %⁸. På grundlag af vurderingerne fra Enrico Letta, Mario Draghi og Sauli Niinistö skal vi bruge det til at genvinde den

¹ Eurostat (2024), [Gross domestic product at market prices](#).

² IMF World Economic Outlook, oktober 2024.

³ Det indre marked omfatter de 27 EU-medlemsstater og de tre EØS-EFTA-stater (Island, Liechtenstein og Norge), dvs. i alt 30 deltagende lande.

⁴ Siden november 2023 har Eurostats statistik over erhvervsstrukturer også indeholdt data om yderligere NACE-hovedafdelinger (K, P, Q og R samt hovedafdeling S96). Disse yderligere NACE-hovedafdelinger omfatter virksomheder i sektorer som f.eks. pengeinstitut- og finansvirksomhed, forsikring, uddannelse samt sundheds- og socialvæsen. Når disse yderligere NACE-hovedafdelinger medregnes, var der ifølge Eurostat ca. 32 millioner virksomheder i EU i 2023. [Enterprises by detailed NACE Rev. 2 activity and special aggregates](#), 2023. Kilde: Eurostat.

⁵ Strathof et al. (2008), Mayer et al. (2018), og Mion og Ponattu (2019).

⁶ Muller et al. (2017).

⁷ Fontagné og Yotov (2025). Under antagelsen om, at 75 % af det mest vellykkede fald i de bilaterale handelsomkostninger for en given industri blev til virkelighed for alle industrier i det indre marked.

⁸ Forskellen i EU's arbejdskraftproduktivitet i forhold til USA var på 22 % i 2023 målt ved købekraftjusteret BNP pr. arbejdstime. Europa-Kommissionen: Årsrapport om det indre marked og konkurrenceevnen 2025.

konkurrenceevne⁹, der er nødvendig for at beskytte den europæiske sociale model, støtte omstillingen til ren energi¹⁰ samt sikre vores strategiske suverænitet¹¹ og sikkerhed¹².

I en verden, der er på vej ind i en periode med økonomisk usikkerhed som følge af geopolitiske udfordringer og handelsspændinger, er det europæiske marked vores anker for stabilitet og modstandsdygtighed. Det gør det muligt at absorbere chok og beskytter EU's virksomheder mod global usikkerhed og markedsrisici. Europæerne er hinandens primære partnere, og de udveksler produkter og tjenesteydelser, der er fremstillet i Europa, på tværs af medlemsstater og regioner. Det indre marked er afgørende for at opbygge kontinental konkurrenceevne i en verden af giganter og er afgørende for at gennemføre foranstaltningerne i konkurrenceevnekompasset, som er Nordstjernen for denne Kommission¹³. Hvis de resterende hindringer fjernes, og det indre marked udvides, vil markedsadgangen blive styrket, ikke mindst for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og innovative og opskalende virksomheder, og det vil sikre flere valgmuligheder til lavere priser. Dette skal udnyttes yderligere. Det kræver, at vi udvikler vores europæiske marked ved at mindske hindringerne for gnidningsløs bevægelighed for varer, tjenesteydelser, personer og kapital. Det kræver også en styrkelse af de europæiske værdikæder, business cases for investeringer og førende markeder og anvendelse af alle tilgængelige instrumenter, herunder offentlige udbud. En stærk samhørighedspolitik kan sammen med et effektivt indre marked garantere reel inklusion i hele EU og sikre, at alle kan trives på det sted, de kalder deres hjem.

Det er bydende nødvendigt, at vi puster nyt liv i vores vision om et enkelt, retfærdigt og gnidningsløst indre marked. Kernen i denne vision er en kontrakt med virksomheder og borgere: mere fri bevægelighed i det indre marked og mere beskyttelse og styrkelse af vores europæiske marked. Dette kræver konkrete og hurtige fremskridt med store politiske projekter – navnlig i forbindelse med kapital-, digital-, energi- og telekommunikationsmarkederne – og gennemførlige politiske foranstaltninger, der respekteres og håndhæves på europæisk, nationalt og regionalt plan. Selv om dette altid har været ambitionen, skal det nu blive en mere konsekvent virkelighed. Den nuværende globale situation kræver politisk vilje til at tackle de resterende hindringer én gang for alle: Det er nødvendigt, at vi fra europæisk, national og regional side hold os selv og hinanden ansvarlige. Der kræves en ny tilgang, hvis vi skal levere resultater over hele linjen i denne situation. Ikke ved at tilføje et ekstra lag af regler. Men i stedet ved at tilføje et ekstra lag af ambitioner og engagement fra alle for at få dem til at fungere. Det er på tide, at vi får det europæiske marked til at fungere, det er på tide, at vi vælger Europa.

En ny metode til vores europæiske marked

Denne strategi præsenterer en ny tilgang til yderligere udvikling af vores europæiske marked. Den består af følgende elementer:

Færre barrierer: fælles og målrettede bestræbelser på at fjerne de mest skadelige hindringer for det indre marked – en fordobling af indsatsen for at tackle de såkaldte

⁹ Rapport af Enrico Letta: "*Much more than a market*".

¹⁰ Aftalen om ren industri: En fælles køreplan for konkurrenceevne og dekarbonisering (COM(2025) 85).

¹¹ Rapport af Mario Draghi: "*The future of European competitiveness – A competitiveness strategy for Europe*".

¹² Rapport af Sauli Niinistö: "*Safer Together – Strengthening Europe's Civilian and Military Preparedness and Readiness*".

¹³ COM(2025) 30.

"terrible ten". For mange hindringer fortsætter med at fastlåse det indre marked, og det har en negativ indvirkning på handel og investeringer¹⁴. Vi skal og vil tage fat om dem alle. Men vi er nødt til at holde fokus. Derfor foreslår vi i denne strategi som en første prioritet at tackle de 10 mest skadelige hindringer for det indre marked.

Større ambitioner: en ny tilgang til at styrke de europæiske markeder for tjenesteydelser.

For at opnå større ambitioner og tilpasning er der behov for en ny tilgang til at puste nyt liv i de europæiske markeder for tjenesteydelser. Der er et presserende behov for en styrket dynamik i det indre marked for tjenesteydelser i erkendelse af dets centrale rolle. Den foreslåede sektorspecifikke tilgang vil zoome ind på specifikke tjenesteydelsessektorer, som kan tilføre den største økonomiske merværdi og er relevante for den dobbelte omstilling. Det er på høje tid.

Mere fokus: på små og mellemstore virksomheder (SMV'er), herunder innovative startupvirksomheder og vækstvirksomheder. SMV'er og små midcapselskaber er blandt de virksomheder, der er hårdest ramt af den lovgivningsmæssige og administrative markedsfragmentering, og de vil få mest muligt ud af et mere integreret europæisk marked. Denne strategi indeholder en række foranstaltninger, der gør det muligt for SMV'er at få mest muligt ud af deres europæiske marked. Den vil blive suppleret med en særlig opstarts- og opskaleringsstrategi.

Mere effektiv digitalisering: Medlemsstaterne og EU skal arbejde i takt. Digitalisering kan fremme en fælles forvaltning og gøre det hurtigere at drive virksomhed i EU. Digitale værktøjer gør det således muligt for det indre marked at fungere optimalt og er afgørende for en effektiv gennemførelse af politikker. Dette går hånd i hånd med den europæiske ambition om forenkling.

Mere forenkling: Der skal træffes øjeblikkelige foranstaltninger for at mindske bureaukratiet og forenkle procedurerne. Omnibuspakken, der ledsager denne strategi, imødekommer virksomhedernes forventninger: Den indfører skræddersyet regulering, som er tilpasset små midcapselskabers behov, det dokumentbaserede indre marked omstilles til et databaseret indre marked, og der tilvejebringes en kvikløsning for produkter, der har brug for adgang til markedet. Generelt bør vi sigte mod forenkling, der fører til lavere omkostninger, højere produktivitet og et mere velfungerende indre marked, samtidig med at vi fastholder vores ambitioner med hensyn til klima og bæredygtighed samt socialt ansvar. Vi skal have enkle regler, der gør det nemt at vokse og drive virksomhed i det indre marked¹⁵. Princippet om "1 ind, 27 ud" bør være det ledende princip i det indre marked.

Mere effektiv gennemførelse og håndhævelse: Det velfungerende europæiske marked er et fælles ansvar for EU og medlemsstaterne. Det bygger på intelligent gennemførelse og håndhævelse af vedtagne politikker, der kræver stærke institutioner og respekt for retsstatsprincippet. Effektiv håndhævelse af aftalte regler er fortsat afgørende. Det kræver en proaktiv indsats for at forhindre, at der opstår nye hindringer, og samarbejde om fortolkningen og anvendelsen af regler og korrigerende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt, for at skabe et stabilt operationelt miljø, hvor lovgivningen anvendes effektivt og ensartet, således at EU

¹⁴ Europa-Kommissionen: Årsrapport om det indre marked og konkurrenceevnen (COM(2025) 26).

¹⁵ Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling (COM(2025) 47).

og dets medlemsstater kan opnå en konkurrencefordel. Det kræver også afgørende håndhævelsesforanstaltninger, herunder mere systematiske traktatbrudsprocedurer.

Mere ejerskab: øget politisk og nationalt engagement. Vi har brug for mere nationalt ejerskab og et seriøst engagement fra alle aktører på alle forvaltningsniveauer. Medlemsstaterne opfordres til at forhindre, at der indføres nye hindringer, bl.a. i forbindelse med gennemførelsen af EU-regler i national ret, og til at tackle lovgivningsmæssige og administrative hindringer på regionalt og nationalt plan. Det er afgørende, at det vurderes, om udkast til nationale foranstaltninger er i overensstemmelse med EU-retten, og at disse foranstaltningers gennemsigthed over for andre medlemsstater og interessenter sikres.

Mere synergi: paradigmeskift i EU's udgifter. På nuværende tidspunkt er der kun en begrænset direkte forbindelse mellem EU's udgifter (med fokus på investeringer) og de medlemsstater, der gennemfører lovgivningsmæssige reformer for at fjerne hindringer for det indre marked eller fremme europæiske business cases og værdikæder. Potentialet for at anvende EU-budgettet som springbræt til at fremme nationale reformer, der fremmer målene for politikken for det indre marked, er betydeligt. Det kan fremme gennemførelsen af gældende EU-ret mere intenst, end det er tilfældet i dag, f.eks. ved at støtte investeringer med henblik på at tackle administrative hindringer, herunder gennem støtte med fokus på EU-virksomheder, -job og -komponenter.

Mere beskyttelse: et skjold mod illoyal handelspraksis. Det indre markeds størrelse, dets evne til at absorbere chok og dets høje sociale, miljømæssige og forbrugermæssige standarder beskytter EU's borgere og virksomheder i lyset af den voksende internationale usikkerhed. Vi kan kun opnå et velfungerende indre marked, hvis vi sikrer et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, ligesom vi skal sikre forbrugernes tillid, retssikkerhed og lige vilkår for virksomhederne. I den forbindelse udgør det europæiske marked, der om nødvendigt er beskyttet af en effektiv anvendelse af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, en kilde til stabilisering og modstandsdygtighed, der kan beskytte EU's virksomheder mod handelsforstyrrelser og mindske den eksterne afhængighed, navnlig når den understøttes af politikker, der tilskynder til indenlandsk forbrug og investeringer.

Kapitel 1. Fjernelse af hindringer: Fordobling af indsatsen mod de "terrible ten"

På grundlag af omfattende høringer af interessenter¹⁶ har Kommissionen identificeret de mest skadelige hindringer for det indre marked – de såkaldte "terrible ten", som den vil behandle som en første prioritet med denne strategi. Disse hindringer er ofte en utilsigtet konsekvens af legitime politiske betænkeligheder. Håndteringen af hindringerne sætter derfor ikke spørgsmålstegn ved det indre markeds fokus på høje sociale og miljømæssige standarder, der beskytter borgere og arbejdstagere.

1. Alt for komplekse EU-regler

EU's politikker og lovgivning spiller en vigtig rolle med hensyn til at etablere det indre marked og sikre, at det er attraktivt for både virksomheder, investorer og forbrugere. I

¹⁶ [Synopsis report on the Single Market Strategy consultation activities.](#)

mange tilfælde udmønter det indre marked sig ved, at der er et fælles regelsæt, hvor én EU-regel erstatter 27 nationale regler. Men i nogle tilfælde bliver EU-reglerne komplekse og overlappende, og det kan føre til i høje overholdelsesomkostninger eller andre undgåelige administrative byrder. For at afhjælpe dette stresstester Kommissionen den gældende EU-ret i sin helhed i tæt samråd med de berørte interessenter. Som følge heraf foreslår vi en række omnibuspakker af forenklingsforanstaltninger, hvoraf den ene vedtages parallelt med denne strategi. Denne fjerde omnibuspakke vil løfte byrden for EU's virksomheder ved at udvide de undtagelser, der gælder for SMV'er, til små midcapselskaber, ved at fjerne forpligtelserne til at fremlægge dokumentation for produktoverensstemmelse i papirformat, ved at give virksomhederne mulighed for at give brugsanvisninger digitalt og ved at tilvejebringe en løsning for produkter, der ikke kan komme på markedet på grund af manglende standarder. Yderligere omnibusforslag vil følge, herunder en digital omnibus, der har til formål at forenkle lovgivningen om det indre marked, også på det digitale område, og en miljøomnibus, der har til formål at lette overholdelsen af navnlig forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på måder, der ikke skaber nye markedshindringer. Konkurrenceevnetjekket, der er en central del af konsekvensanalysen, vil også sikre, at der ikke skabes nye hindringer med ny EU-lovgivning, der supplerer fjernelsen af hindringer på nationalt plan, da et velfungerende indre marked er afgørende for at styrke EU's konkurrenceevne.

Hvis omfanget og antallet af tilsynsmyndigheder og agenturer øges, kan det føre til forskelligartede krav og komplekse procedurer. Bedre sammenhæng og tilpasning på tværs af myndigheder og medlemsstater vil støtte et mere effektivt og mindre besværligt tilsyn med markedsaktører og anvendelse af relevante regler¹⁷.

Fremtidige lovgivningsinitiativer, både nye og revisioner af eksisterende EU-lovgivning, vil sigte mod at skabe enklere regler. Et eksempel er EU's regler for offentlige udbud, der har til formål at fremme gennemsigtighed og grænseoverskridende indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer og tjenesteydelser. Komplexiteten og fragmenteringen af nogle af disse regler afholder imidlertid offentlige indkøbere fra at anvende hele værktøjskassen og virksomheder fra at deltage i udbud på tværs af grænserne, og dette bevirker, at offentlige kontraktors strategiske investeringsmuligheder ikke udnyttes fuldt ud.

Det er særlig vigtigt at fastsætte enkle, harmoniserede regler i vigtige strategiske sektorer, f.eks. forsvaret. I betragtning af den geopolitiske situation er der et presserende behov for at forenkle og koordinere de eksisterende regler og procedurer for at imødegå fragmenteringen af det europæiske forsvarsmarked, lette de nødvendige investeringer og styrke den europæiske forsvarsindustri's beredskab på lang sigt. For at opnå dette er medlemsstaterne som fastsat i hvidbogen om europæisk forsvarsberedskab 2030 nødt til at investere massivt i forsvarskapaciteter og indkøbe forsvarssystemer for at lukke kritiske kapacitetsmangler. EU's forsvarsmarked er kendetegnet ved manglende stordriftsfordele, nationale aktører, som hovedsagelig henvender sig til hjemmemarkedene, langsigtet underinvestering, ineffektivitet og afhængighed af leverandører fra tredjelande¹⁸. Opnåelse af et fuldt fungerende EU-dækkende marked for forsvarsmateriel – hvor medlemsstaterne nærer samme tillid til indkøb og underentrepriser fra andre medlemsstater som til deres egne – vil sikre adgang til

¹⁷ Rapport af Mario Draghi: "*The future of European competitiveness – A competitiveness strategy for Europe*".

¹⁸ Som det skitseres i den fælles hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030 (JOIN(2025) 120), vil det første skridt være et omnibusforslag senest i juni 2025.

forsvarsprodukter, -komponenter og -reservedele og dermed garantere forsyningsikkerheden i krisetider. Dette vil bidrage til øget europæisk sikkerhed, forsvarskapacitet og autonomi. Der er også behov for fælles og grænseoverskridende udbud for at skabe førende markeder. Under revisionen af EU-direktivet om indkøb på forsvars- og sikkerhedsområdet, der er planlagt til 2026, vil der blive taget hensyn til henstillingen i konkurrenceevnekompasset om at indføre en europæisk præference, som kun kan indføres på et velfungerende EU-dækkende marked for forsvarsmateriel, der giver mulighed for lige vilkår og fair konkurrence mellem EU's virksomheder.

I bygge- og anlægssektoren skaber manglen på harmoniserede ikke-prisrelaterede kriterier i EU's offentlige udbud usikkerhed og en betydelig administrativ byrde for virksomheder, der ønsker at deltage i udbud i flere lande. Mens nogle medlemsstater har indført krav om at reducere CO₂-emissionerne for vigtige materialer som f.eks. stål og cement, har andre lande begrænset sig til frivillige henstillinger uden eller med forskellige specifikke mål. Denne inkonsekvens gør det vanskeligt for virksomheder, navnlig SMV'er, der tilbyder kulstoffattige produkter, at navigere i udbudsprocedurer og drage fordel af muligheder på forskellige markeder.

Foranstaltninger:

- Vedtage forenklingsspakker for at mindske unødvendige byrder med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af politiske mål, f.eks. den digitale omnibus, der har til formål at strømline og forenkle visse elementer i EU's digitale regelværk, og omnibuspakken, der har til formål at lette overholdelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar (i gang)
- Gennemføre konkurrenceevnetjek i konsekvensanalysefasen for at sikre sammenhæng i det indre marked og yderligere innovation (i gang)
- Gennemgå nationale og europæiske agenturer inden for det indre marked med henblik på effektiv anvendelse af lovgivningen (første kvartal 2026)
- Revidere rammen for offentlige udbud for at centralisere og strømline dens fragmenterede og komplekse bestemmelser og integrere anvendelsen af bæredygtighed, modstandsdygtighed, sociale og – i visse teknologier og strategiske sektorer – europæiske præferencekriterier i offentlige udbud i EU, samtidig med at der sikres konkurrencebaserede udbud (2026)
- Revidere direktivet om indkøb på forsvars- og sikkerhedsområdet¹⁹ i samordning med revisionen af rammen for offentlige udbud for at forenkle og harmonisere regler og procedurer for indkøb af forsvarsmateriel og tage hensyn til en eventuel europæisk præference (2026).

2. Medlemsstaternes manglende ejerskab af det indre marked

Virksomheder og borgere i EU rapporterer konstant om nationale regler, som uforholdsmæssigt begrænser de grundlæggende frihedsrettigheder, der er garanteret i traktaterne, eller skaber økonomisk skadelige hindringer på det indre marked. De nationale regler tager ofte ikke tilstrækkeligt hensyn til EU's principper og retlige rammer. Medlemsstaterne skaber også hindringer og fragmenterer det indre marked på grund af

¹⁹ Direktiv 2009/81/EF.

manglende gennemførelse eller ukorrekt og unødvendigt divergerende eller byrdefuld gennemførelse af EU-retten (overregulering).

Det er mere end nogensinde før afgørende med fælles ejerskab og politisk prioritering af det indre marked og håndhævelse af dets regler. Kommissionen opfordrer derfor medlemsstaterne til at udpege en højtstående repræsentant for det indre marked ("sherpa") i deres regeringschefers kontor med myndighed over for alle dele af regeringen. Sherpaen bør fremme anvendelsen af reglerne for det indre marked og spille en aktiv rolle med hensyn til at forebygge og tackle nationale reguleringsmæssige og administrative hindringer for det indre marked. Sherpaerne bør også samarbejde med hinanden om at fremskynde fjernelsen af hindringer i hele det indre marked. For at lette samarbejdet vil Kommissionens ledende næstformand med ansvar for det indre marked eller deres repræsentant opfordre sherpaerne for det indre marked til at mødes regelmæssigt.

Der er også behov for politisk styrkelse for yderligere at styrke taskforcen for håndhævelse af reglerne for det indre marked (SMET)²⁰. Et årligt politisk møde på højt plan, der samler medlemsstaternes ministre med ansvar for det indre marked, sherpaerne for det indre marked og Kommissionens ledende næstformand med ansvar for det indre marked, vil udstikke de strategiske retningslinjer for SMET's arbejde og vil politisk støtte gennemførelsen af løsninger, der er identificeret i fællesskab, med henblik på at tackle hindringer²¹.

Ingen kan forhindre, at der skabes nye hindringer på det indre marked, mere effektivt end medlemsstaterne. Det er medlemsstaternes ansvar at sikre, at den nationale lovgivning er i overensstemmelse med reglerne for det indre marked allerede i den indledende fase, og at skabe betingelserne for, at borgere og virksomheder fuldt ud kan høste fordelene ved det indre marked. Det indre marked er vigtigere end nogensinde, og det samme gælder de grundige vurderinger af proportionaliteten af alle udkast til nationale regler og bedre anvendelse af meddelelsesmekanismer på EU-plan²². Mellem 2022 og 2024 gav ca. 15 % af meddelelserne om nationale regler eller udkastene hertil imidlertid anledning til betænkeligheder fra Kommissionens side med hensyn til, at de potentielt ville skabe hindringer eller fragmentere det indre marked, og der blev følgelig indledt dialoger mellem Kommissionen og de berørte medlemsstater²³. Medlemsstaterne opfordres til at samarbejde med Kommissionen om at sikre, at de eksisterende mekanismer udnyttes fuldt ud, og at der foretages en solid proportionalitetsvurdering af udkast til nationale foranstaltninger for at give Kommissionen, andre medlemsstater og interessenter mulighed for at deltage i en tidlig effektiv udveksling for at undgå, at der opstår en uforholdsmæssig ny hindring. Kommissionen vil også vurdere, om

²⁰ SMET samler medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen og fokuserer på at fjerne konkrete hindringer, der hæmmer det indre markeds friheder for borgere, virksomheder og selvstændige i EU, som ønsker at drage fordel af det indre marked. Yderligere oplysninger om SMET findes i kapitel 5. Håndhævelse af reglerne for det indre marked og [webstedet for SMET](#).

²¹ Indtil videre har medlemmerne af SMET f.eks. ikke været i stand til at overbevise deres kolleger fra de ansvarlige institutioner om at indføre et tilstrækkeligt antal eksempler på god praksis, der har til formål at gøre det lettere for alle virksomheder at åbne en bankkonto i deres medlemsstat. I øjeblikket er 40 % af de fem bedste praksisser pr. medlemsstat blevet gennemført, 22 % er under overvejelse, og 24 % vil ikke blive taget i betragtning (ingen oplysninger om 13 %). Et politisk møde på højt plan bør øge anvendelsen af de foreslåede løsninger.

²² Se mere om forebyggende værktøjer i kapitel 5. Håndhævelse af reglerne for det indre marked.

²³ Baseret på Kommissionens statistikker vedrørende meddelelser i henhold til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked (direktiv (EU) 2015/1535) og tjenesteydelsesdirektivet (direktiv 2006/123/EF).

de områder, der hidtil ikke har været omfattet af anmeldelsespligten, har været genstand for større fragmentering af det indre marked, og om fraværet af anmeldelsesforpligtelser i væsentlig grad hæmmer det indre markeds funktion. Ved udgangen af 2026 vil Kommissionen gøre status over situationen, og på dette grundlag vil den beslutte, om den vil foreslå lovgivningsmæssige foranstaltninger til at lukke huller og styrke forebyggelsesstyringen.

Kommissionen vil også indføre en indre marked-dimension i rapporten om retsstatsprincippet og arbejder sammen med medlemsstaterne og interessenterne om at behandle retsstatspørgsmål, der påvirker virksomheder, navnlig SMV'er, der opererer på tværs af grænserne.

En medlemsstat pålægger iværksættere, der ønsker at installere udstyr til vedvarende energi eller forbedre bygningers energieffektivitet, en certificeringsordning, således at modtagerne af disse tjenester kan modtage offentlig finansiel støtte. I de seneste år er der indført forskellige offentlige foranstaltninger vedrørende støtte til reovering af bygninger og installation af udstyr til vedvarende energi, som ofte kræver, at arbejdet udføres af en erhvervsdrivende med en specifik certificering. Certificering blev således en betingelse for at få adgang til en væsentlig del af markedet for bygningsreovering i denne medlemsstat. Certificeringsordningen indeholder flere betingelser, der går videre end dem, der er harmoniseret i direktivet om vedvarende energi, og skaber omfattende adgangsproblemer for virksomheder, der ikke er etableret i den pågældende medlemsstat.

Foranstaltninger:

- Indkalde til det første møde for sherpaerne på højt plan for det indre marked (fjerde kvartal 2025)
- Tilrettelægge et første årligt politisk møde på højt plan i SMET (fjerde kvartal 2025)
- Foreslå en retsakt om forebyggelse af hindringer for det indre marked (tredje kvartal 2027, om nødvendigt baseret på vurderingen af, hvordan de eksisterende forebyggende værktøjer fungerer).

3. Kompliceret etablering og drift af virksomheder

Etableringen og driften af virksomheder i EU er fortsat kompleks og dyr på grund af fragmenteringen af de retlige regler på tværs af medlemsstaterne. Virksomheder, navnlig nystartede virksomheder, peger på fragmenteringen af reglerne i hele EU og understreger, at procedurerne for etablering og investering i virksomheder ikke er tilstrækkeligt digitale, nemme og hurtige, hvilket forhindrer virksomheder i at opskalere i EU. En lovende vej, som der opfordres kraftigt til i både Lettas og Draghis rapport, ville være at vedtage den 28. retlige ordning²⁴, som skulle geares til, at virksomhederne kan operere i hele det indre marked. Dette vil give mulighed for ambitioner og innovation. Den 28. retlige ordning på EU-plan vil give et enkelt sæt regler, eventuelt på en progressiv og modulær måde. Den vil omfatte en EU-retlig ramme for virksomheder, der er baseret på digitale løsninger som standard, og vil hjælpe virksomhederne med at overvinde hindringer, når de etablerer sig og opererer i hele det indre marked. Med henblik herpå vil den forenkle de gældende regler og mindske omkostningerne i tilfælde af konkurs, herunder alle relevante aspekter af selskabsret, insolvenslovgivning og arbejds- og skatteret. Den vil undersøge muligheden for at sætte virksomheder i stand til at

²⁴ Et konkurrenceevnekompas for EU (COM(2025) 30).

etablere sig i Europa hurtigere, ideelt set inden for 48 timer, i overensstemmelse med Enrico Lettas vision for en "europæisk erhvervsretlig kodeks".

Overdragelse af virksomheder til en ny generation af iværksættere skaber muligheder og bevarer arbejdspladser. Virksomhedsoverdragelser – overdragelse af en virksomhed til en ny ejer, ofte med ny ledelse – kan være komplekse og skal være i overensstemmelse med de specifikke bestemmelser i de enkelte medlemsstater. Omfanget af virksomhedsoverdragelser i Europa er stigende, men rammerne for virksomhedsoverdragelser tager ikke i tilstrækkelig grad højde for de eksisterende udfordringer²⁵.

En virksomhed, som er i vækst, beslutter at etablere en permanent tilstedeværelse i tre andre medlemsstater for at tiltrække lokale kunder. For at gøre dette skal virksomheden først vurdere og forstå den nationale selskabsret i hver medlemsstat, antage en forskellig national retlig form for hvert selskab og tilpasse den organisatoriske struktur i hvert selskab for at opfylde de nationale krav. Hvis sprogbarrieren og forskellene i medlemsstatens retssystem er betydelige, kan virksomheden være nødt til at hyre en ekstern konsulent eller en advokat, hvilket fører til betydelige forsinkelser, omkostninger og administrative byrder, navnlig for en SMV.

Foranstaltninger:

- Fastsætte fælles regler for at lette den digitale etablering af virksomheder og deres aktiviteter på tværs af det indre marked (lovgivningsforslag om den "28. ordning" – første kvartal 2026)
- Revidere Kommissionens henstilling om virksomhedsoverdragelser²⁶ (fjerde kvartal 2025).

4. Anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer

Det indre marked udgør en unik ramme for bevægeligheden for personer med deres færdigheder og kvalifikationer. Jo hurtigere faglige kvalifikationer anerkendes, jo lettere er det for borgerne at arbejde i andre medlemsstater og for tjenesteydere at operere på tværs af grænserne. EU-retten indeholder bestemmelser om medlemsstaternes gensidige anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, der er opnået i et andet EU-land, og som kræves for permanent at udøve regulerede tjenester. For at forblive konkurrencedygtig på verdensplan er EU nødt til at styrke sin kapacitet til at tiltrække og fastholde talenter, der kan bidrage til at afhjælpe manglen på færdigheder på arbejdsmarkedet. Tredjelandsstatsborgere står dog fortsat over for betydelige hindringer for at arbejde inden for de erhverv, som de er kvalificerede til.

Langvarige og komplekse anerkendelsesprocedurer forhindrer EU-borgere i at udøve deres erhverv i andre medlemsstater. Dette kan skubbe dem ind i lavere kvalificerede roller og forværre arbejdsmarkedseffekten af de nuværende demografiske tendenser. Digitale processer har potentiale til at fremskynde anerkendelsesprocedurer, der alt for ofte stadig er papirbaserede. Ifølge en nylig særberetning fra Den Europæiske Revisionsret har kun to

²⁵ *Assessment of framework conditions for business transfers in Member States*, SMV-repræsentantnetværket, <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/60694>.

²⁶ 94/1069/EF: Kommissionens henstilling af 7. december 1994 vedrørende overdragelse af små og mellemstore virksomheder.

medlemsstater indført fuldt elektroniske anerkendelsesprocedurer eller brug af e-mail uden at anmode om yderligere fysiske dokumenter²⁷.

Automatiske anerkendelsesprocedurer giver mulighed for hurtigere og mere effektiv anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, men er begrænset til kun nogle få erhverv, navnlig inden for sundhedstjenester. En udvidelse af anvendelsesområdet for procedurer for automatisk anerkendelse gennem instrumenter som f.eks. de eksisterende fælles uddannelsesrammer kan gøre anerkendelsen af erhvervmæssige kvalifikationer hurtigere og mere effektiv. Færdighedsunionen²⁸ omfatter et initiativ vedrørende overførsel af færdigheder for at fjerne hindringerne for arbejdskraftens mobilitet.

En specialiseret ingeniørvirksomhed kunne ikke ansætte en højt kvalificeret tekniker fra en anden medlemsstat på den anden side af grænsen på grund af de langvarige anerkendelsesprocedurer og krav om bekræftede oversættelser af en række dokumenter, der bekræfter kvalifikationer opnået i teknikerens hjemland.

Foranstaltninger:

- Undersøge EU-lovgivningen for at fjerne hindringer for arbejdstagernes mobilitet
- Indføre hurtigere og mere effektive procedurer for anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer gennem øget brug af digitale værktøjer (fjerde kvartal 2026)
- Lette anerkendelsen af erhvervmæssige kvalifikationer ved at udvide de automatiske anerkendelsesordninger, f.eks. via fælles uddannelsesrammer (fjerde kvartal 2026)
- Undersøge EU-lovgivningen med henblik på at fastsætte fælles regler for anerkendelse og validering af tredjelandsstatsborgeres kvalifikationer og færdigheder (fjerde kvartal 2026).

5. Lange forsinkelser i fastsættelsen af standarder tynger innovation og konkurrenceevne

Standarder²⁹ er indbegrebet af innovation og er kernen i et modstandsdygtigt, grønt og digitalt indre marked. De skaber retssikkerhed, letter adgangen til nye teknologier og styrker EU-virksomhedernes globale konkurrenceevne. EU's standardiseringsramme har imidlertid svært ved at opfylde markedets behov og de politiske behov, navnlig med hensyn til rettidighed, inklusion og adgang til standarder. Virksomhederne står over for manglen på eller sen tilgængelighed af harmoniserede standarder, og det medfører omkostninger og usikkerhed, hæmmer deres konkurrenceevne og bremser udbredelsen af nye teknologier på det indre marked. Kommissionen vil søge at fremtids sikre EU-rammen for harmoniserede standarder ved at revidere standardiseringsforordningen. Dette vil øge standardiseringsprocessens hastighed og fleksibilitet, sikre en interessentdrevet proces med afbalanceret deltagelse af interessenter, navnlig for startupvirksomheder, SMV'er, civilsamfundet og den akademiske verden, forbedre adgangen til standarder og styrke EU's rolle som global standardsætter. Det vil også bidrage til, at EU's produktlovgivning, som er kernen i det indre marked, fungerer effektivt. En tæt forbindelse mellem standardisering og EU's forsknings- og innovationsindsats,

²⁷ Den Europæiske Revisionsret: "Anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer i EU", særberetning 10/2024.

²⁸ COM(2025) 90.

²⁹ Dvs. harmoniserede standarder og andre europæiske standarder, der understøtter EU-retten.

herunder de grundlæggende måleenheder, der er fastsat i metrologiinitiativet, tjener den frie bevægelighed for tjenesteydelser og produkter.

I mellemtiden kan Kommissionen ved hjælp af den omnibuspakke, der er vedtaget sammen med denne strategi, fastsætte fælles specifikationer, som virksomhederne kan bruge til at dokumentere, at de overholder lovkravene, i de tilfælde, hvor det nuværende standardiseringssystem ikke leverer resultater.

En virksomhed udvikler avancerede ubemandede luftfartøjssystemer, som siden 2023 har skullet overholde lovkrav til deres design, produktion, vedligeholdelse og drift. Kommissionen har anmodet de europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle harmoniserede standarder for at hjælpe virksomhederne med at gennemføre disse krav. Der er dog indtil videre kun udarbejdet én, mens syv endnu ikke er afsluttet. I mangel af sådanne standarder har virksomheden været nødt til at foretage en dyrere overensstemmelsesvurdering, hvilket har skabt retsikkerhed og administrative byrder. Disse omkostninger kunne ellers have været investeret i innovation.

Foranstaltninger:

- Give Kommissionen mulighed for at fastsætte fælles specifikationer, når det er nødvendigt (omnibusforslag vedtaget sammen med strategien)
- Revidere standardiseringsforordningen (lovgivningsforslag – andet kvartal 2026).

6. Fragmenterede regler om emballage, mærkning og affald

Produktmærker giver vigtige oplysninger til forbrugerne om sikkerhed, bæredygtighed og ernæring. Forskellige nationale krav til mærkning gør det imidlertid vanskeligt at handle på tværs af det indre marked. De forskellige krav tvinger producenterne til at udvikle forskellige versioner af produktet til forskellige markeder eller til at ommærke eller endda ompakke produkter, når de sendes til andre lande. Udbredelsen af mærkningskrav øger også kompleksiteten af de oplysninger, der gives til forbrugerne.

Reglerne om mærkning skal fastsættes i en balance mellem behovet for at blive klart forstået af forbrugerne og behovet for at mindske markedshindringer og byrder for industrien. Adskillige initiativer vil tilstræbe denne balance. Den nye forordning om emballage og emballageaffald indeholder bestemmelser om indførelse af harmoniseret mærkning af emballage til forbrugersortering, som vil blive præciseret ved gennemførelsesretsakter. Kommissionen vil revidere forordningen om mærkning af tekstiler med henblik på at præcisere de gældende regler, fjerne fragmentering og muliggøre en grøn præmie gennem fuldt harmoniseret og omfattende mærkningsindhold på en fysisk og digital etiket. På længere sigt er digital mærkning, der er baseret på en databærer, f.eks. en QR-kode, løsningen til at forenkle forbrugernes adgang til etiketter og lette overholdelsen for erhvervsdrivende, selv om væsentlige oplysninger, f.eks. sikkerhedsanvisninger, stadig bør trykkes på produktet. Digitale etiketter vil indgå i det digitale produktpas³⁰ som den digitale

³⁰ Det digitale produktpas blev først indført ved forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter. Det vil fungere som en digital informationsbærer og vil blive tilgængeligt ved hjælp af en QR-kode, der er placeret på et produkt, hvilket eliminerer behovet for omfattende papirdokumentation. Den tekniske gennemførelse er i gang, og den forventes at blive operationel for de første produktkategorier i 2026. Se flere oplysninger i kapitlet om digitalisering.

beholder til produktrelaterede oplysninger, som det allerede er planlagt, f.eks. i den nye byggevarerforordning.

Vi er nødt til at skabe et indre marked for affald. Det primære formål med ordninger for udvidet producentansvar er at kræve, at producenterne dækker omkostningerne ved bortskaffelse af deres produkter og dermed bidrager til genanvendelse og cirkularitet. Visse karakteristika ved ordninger for udvidet producentansvar er imidlertid blevet en af de hindringer, der hyppigst indberettes af virksomheder, der opererer på tværs af grænserne i EU. Ordninger for udvidet producentansvar er ofte afledt af EU-lovgivningen, men manglende ensartethed i principper og krav har betydet, at der er indført meget forskelligartede ordninger for udvidet producentansvar i medlemsstaterne, og det har medført lovgivningsmæssig kompleksitet og store administrative byrder for virksomhederne. Navnlig for SMV'er udgør nationale registrerings- og rapporteringskrav, herunder forpligtelsen til at udpege bemyndigede repræsentanter særskilt for hver medlemsstat, hvor producenten markedsfører produkter, en reel hindring for at komme ind på det europæiske marked. Desuden har en begrænset udvikling af EU-dækkende kriterier for affaldsfasens ophør og status som biprodukt, som fastsætter betingelserne for, hvornår stoffer eller genstande ophører med at være affald og kan betragtes som produkter, ført til fragmentering af det indre marked for affald, sekundære materialer og biprodukter. Nationale eller regionale kriterier for affaldsfasens ophør er blevet vedtaget af medlemsstaterne på en ukoordineret måde og er ikke let genkendelige mellem medlemsstaterne. Den grænseoverskridende overførsel af affaldsråmaterialer til genanvendelsesanlæg og af sekundære råstoffer inden for EU skal lettes og fremskyndes yderligere ved at afhjælpe denne fragmentering. Manglen på en harmoniseret EU-definition af biprodukter hæmmer også produktionsprocessernes cirkularitet.

For at sælge belysningsudstyr i hele EU skal en virksomhed opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i tre kategorier på én gang: emballage, elektrisk og elektronisk udstyr og batterier. For at sælge i tre store medlemsstater skal virksomheden opnå 16 forskellige registreringer under ordninger for udvidet producentansvar, interagere med ti forskellige myndigheder, følge langvarige særskilte procedurer med særskilte krav og betale særskilte administrations- og registreringsgebyrer. Når de er registreret, gælder der forskellige rapporteringsforpligtelser og -hyppigheder for hver ordning.

Foranstaltninger:

- Harmonisere mærkningsreglerne via sektorspecifik lovgivning og lette udrulningen af digitale mærkningsløsninger via det digitale produktpas (gradvis indførelse af det digitale produktpas, herunder eventuel medtagelse via revisionen af den nye lovgivningsmæssige ramme i andet kvartal 2026)
- Fjerne uberettigede krav om bemyndigede repræsentanter fra ordninger for udvidet producentansvar og indskrænke rapporteringsforpligtelserne, herunder ved at begrænse dem til en årlig frekvens (omnibusforslag, fjerde kvartal 2025)
- Afhjælpe den fragmentering, der er skabt af forskelligartede nationale ordninger for udvidet producentansvar, gennem yderligere harmonisering, forenkling og digitalisering, herunder gennem en digital kvikskranke for information, registrering og

rapportering (som led i lovgivningsforslaget om en retsakt om cirkulær økonomi³¹, fjerde kvartal 2026)

- Reformere kriterierne for affaldsfasens ophør og biprodukter og skabe en mere harmoniseret og slankere ramme på det indre marked for at opnå status som affald og biprodukt. Lette vedtagelsen af EU-dækkende kriterier for affaldsfasens ophør og muliggøre vedtagelsen af sådanne kriterier for prioriterede affaldsråmaterialer. Fremme grænseoverskridende overførsler af affaldsråmaterialer til genanvendelse (som led i lovgivningsforslaget om en retsakt om cirkulær økonomi, fjerde kvartal 2026).

7. Forældede harmoniserede produktregler og manglende produktoverensstemmelse

EU's produktlovgivningsramme er et vigtigt aktiv for det indre marked, hvor harmoniserede regler gør det muligt at bringe en bred vifte af produkter i omsætning, samtidig med at forbrugerne beskyttes. Den er baseret på i) principbaseret harmoniseret produktlovgivning (den såkaldte nye lovgivningsmæssige ramme)³² kombineret med ii) et system af standarder, der letter påvisning af overensstemmelse og støtter innovation, og iii) et markedsovervågningssystem, der sikrer overholdelse og forbrugerbeskyttelse. Disse politiske søjler skaber lige vilkår med robust konkurrence, der baner vejen for langsigtet europæisk konkurrenceevne. Rammen fastlægger også strukturen for politiske initiativer, f.eks. digitalisering og grøn omstilling. Selv om denne ramme har vist sig at være vellykket, skal den forbedres³³. For det første kræves der – for at sikre en koordineret og effektiv EU-dækkende reaktion på produkter, der er forbundet med en risiko – strømlinede beskyttelsesprocedurer, der sikrer en hurtig håndhævelsesindsats i hele Unionen, når risiciene er identificeret i en hvilken som helst medlemsstat. Der er behov for at indføre klare og præcise krav og rettidige procedurer for bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer for bedre at kunne håndtere utilstrækkelig praksis. For det andet skitserer den nye lovgivningsmæssige ramme i øjeblikket ikke ansvarsområderne for de erhvervsdrivende, der er involveret i produkters cirkularitet. En sådan præcisering vil lette overholdelsen og forlænge produkternes livscyklus. Endelig skal EU's produktlovgivning fuldt ud omfatte digitale løsninger. Den nuværende afhængighed af traditionel papirbaseret dokumentation er forældet. I fremtiden vil det digitale produktpas give adgang til alle væsentlige dokumenter, der kræves i henhold til EU's produktlovgivning.

Produktrammen fremmer en uhindret bevægelighed for produkter på det indre marked, men den skal beskyttes mod misbrug. Alene mængden af produkter, der kommer ind på det europæiske marked fra omverdenen, gør det umuligt at sikre fuld overholdelse alene på grundlag af told- og markedsovervågningskontroller. Toldmyndighederne, som er den første forsvarslinje ved grænsen, er overvældet – navnlig af e-handelsimport, som tegner sig for 97 %

³¹ Udarbejdelsen af retsakten om cirkulær økonomi vil blive understøttet af drøftelserne i dialogen om cirkularitet i forbindelse med ren industri med særligt fokus på det indre marked.

³² Den nye lovgivningsmæssige ramme er baseret på to centrale retsakter fra 2008: afgørelse nr. 768/2008/EF, som skitserer en model for EU's produktlovgivning, og forordning (EF) nr. 765/2008, som blev suppleret og delvist erstattet af forordningen om markedsovervågning i 2019. Forordning (EF) nr. 765/2008 fastlægger et regelsæt for akkreditering og CE-mærkning. De 29 retsakter, der er tilpasset denne model, regulerer forskellige produktkategorier, f.eks. legetøj, sprængstoffer, medicinsk udstyr, måleinstrumenter, gødningsstoffer, skibsdstyr, droner og batterier. Den nye lovgivningsmæssige ramme ligger til grund for ca. 80 % af industriproduktionen og 74 % af produktionen inden for EU.

³³ Evaluation of NLF, SWD(2022) 364.

af alle toldangivelser³⁴. Markedsovervågningssystemet³⁵, den anden forsvarslinje, der også henhører under medlemsstaternes kompetence, er ligeledes under et enormt pres³⁶. Den eksploderende mængde produkter, der indføres fra tredjelande, og som er usikre, forfalskede eller ikke opfylder kravene, kan føre til alvorlige sikkerheds- og sundhedsrisici for forbrugerne, har en negativ indvirkning på miljøet og stiller lovlydige virksomheder ringere. Forbrugerne selv nævner upålidelige onlinesælgere som en af de mest betydningsfulde udfordringer, de står over for online. I nogle sektorer viser undersøgelser, at op til 100 %³⁷ af produkterne på visse e-handelsplatforme ikke overholder reglerne. Det nuværende markedsovervågningssystem mangler ressourcer og ekspertise og er for strukturelt fragmenteret til effektivt at tackle disse udfordringer.

Evnen til at samle ressourcer, udveksle efterretninger og prioritere er afgørende for at målrette indsatsen mod de mest skadelige produkter. Den igangværende toldreform har til formål at tackle disse udfordringer i frontlinjen gennem en ny toldmyndighed, et EU-tolddatacenter og tilpassede regler for importerede e-handelspakker for at sikre lige vilkår, navnlig ved at fjerne afgiftsfritagelsen på 150 EUR for import. Der er også drøftelser i gang om et eventuelt toldbehandlingsgebyr for at afhjælpe de stigende omkostninger ved at overvåge, at sådanne småforsendelser overholder EU-reglerne. På samme måde er der behov for forvaltning af markedsovervågning på EU-plan for at sikre systematisk koordinering og vejledning og for at opskalere og samle kapaciteten og ekspertisen hos alle markedsovervågningsmyndigheder i hele EU. Vi bør navnlig overveje markedsovervågning på EU-plan på strategiske prioriterede områder, navnlig vedrørende e-handelsimport fra tredjelande, hvor foranstaltninger truffet af de enkelte medlemsstater måske ikke er tilstrækkelige.

Blandt de produkter, der er opført på en velkendt stor e-handelsplatform, blev det under en forbrugerorganisations kontrol konstateret, at næsten alle de produkter, der blev testet i kategorier som f.eks. hjelme, kosmetik, legetøj og gadgets, stearinlys og svampe samt elektriske og forbundne produkter, var farlige, ikke gav de krævede oplysninger, f.eks. sikkerhedsanvisninger eller ingredienslister, og/eller indeholdt forkerte anprisninger.

Foranstaltninger:

- Træffe effektive foranstaltninger til at øge produktoverensstemmelsen ved at udnytte synergier med kapaciteten hos EU's og de nationale told- og markedsovervågningsmyndigheder og potentielt oprette en EU-markedsovervågningsmyndighed (fra tredje kvartal 2025)

³⁴ Meddelelse fra Kommissionen: En omfattende EU-værktøjskasse til sikker og bæredygtig e-handel (COM(2025) 37).

³⁵ Systemet reguleres af forordning (EU) 2019/1020 om markedsovervågning. Markedsovervågningsmyndighederne er i samarbejde med toldmyndighederne ansvarlige for at kontrollere produkter og håndhæve overholdelsen i alle EU-medlemsstater. Myndighederne samarbejder gennem SafetyGate (for farlige nonfoodprodukter) og ICSMS (for markedsovervågning af nonfoodprodukter) for at opdage og fjerne usikre produkter.

³⁶ Ifølge EU's overvågningsdata blev 4,6 milliarder sendinger af lav værdi (op til 150 EUR) importeret til EU i 2024. Dette er næsten det dobbelte af det antal, der blev registreret i 2023 (2,4 milliarder), og mere end en tredobling siden 2022 (1,4 milliarder).

³⁷ [BEUC. Under the Microscope: Tests of Temu Products by Consumer Groups, 2025.](#)

- Modernisere produktlovgivningsrammen for at udnytte digitaliseringen, fremme cirkularitet og styrke sikkerhedsforanstaltningerne (revision af den nye lovgivningsmæssige ramme – eventuelt lovgivningsforslag, andet kvartal 2026).

8. Restriktive og divergerende nationale reguleringer af tjenesteydelser

Høje lovgivningsmæssige og administrative restriktioner cementerer mangeårige markedsstrukturer og kvæler innovation, opskalering og forretningsmuligheder. Tjenesteydelsesdirektivet har bidraget til at mindske hindringerne³⁸, men medlemsstaternes lovgivning begrænser fortsat adgangen til ca. 5 700 serviceaktiviteter, der dækker ca. 22 % af EU's arbejdsstyrke³⁹. Regulering af adgangen til en servicevirksomhed kan være berettiget for at opfylde legitime mål af almen interesse, f.eks. folkesundhed og sikkerhed. Det store antal og den type tjenesteydelser, der reguleres, samt det forhold, at nogle tjenesteydelser kun reguleres i en eller nogle få medlemsstater, bekræfter imidlertid, at der er et klart potentiale for, at medlemsstaterne kan mindske den reguleringsmæssige byrde for at lette grænseoverskridende handel og investeringer. En reduktion på 10 % af hindringerne for handel med tjenesteydelser vil øge EU's bruttoværditilvækst med 0,5 %⁴⁰ og nye direkte udenlandske investeringer med 4-21 %⁴¹.

Forskelle i de nationale godkendelses- og certificeringskrav gør det vanskeligt at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater. De nationale betingelser for godkendelser og certificeringskrav varierer meget, selv når de er baseret på EU-retten, og det vanskeliggør den gensidige anerkendelse af godkendelser eller certificeringer i praksis. En tilpasning af de underliggende betingelser for de krav, der er baseret på EU-retten, vil mindske den lovgivningsmæssige fragmentering og gøre det lettere for en tjenesteyder, der har tilladelse i én medlemsstat, at udbyde sine tjenester i andre medlemsstater, uden at det igen er nødvendigt at opnå tilladelse eller certificering i disse medlemsstater.

Virksomheders og iværksætteres forpligtelser til at etablere sig i en anden medlemsstat end deres egen er bureaukratiske og dyre. Medlemsstaterne bør ikke forpligte EU-tjenesteydere til at etablere sig på deres område, da de midlertidigt kan levere tjenesteydelser på tværs af grænserne. Medlemsstaterne begrænser dog til tider denne mulighed og behandler i praksis tjenesteydere, som om de var etableret på deres område. Virksomhederne har brug for retssikkerhed med hensyn til deres ret til at levere midlertidige grænseoverskridende tjenesteydelser uden at skulle etablere sig i andre medlemsstater.

En medlemsstat nægter midlertidig levering af tjenesteydelser fra en dyrlæge, der er etableret i et naboland, hvilket betyder, at denne dyrlæge ikke kan behandle dyr på bedrifter tæt på sin virksomhed, blot fordi disse bedrifter ligger på den anden side af grænsen.

Foranstaltninger:

³⁸ Europa-Kommissionen (2021), [Mapping and assessment of legal and administrative barriers in the services sector](#).

³⁹ Europa-Kommissionen: [Regulated Professions Database](#).

⁴⁰ IFO Institute: *Building a Stronger Single Market: Potential for Deeper Integration of the Services Sector within the EU*, Econpol Policy Report 52/2024.

⁴¹ Jungmittag, A., & Marschinski, R. (2023). *Service trade restrictiveness and foreign direct investment – Evidence from greenfield FDI in business services*. *The World Economy*, 46(6), 1711-1758.

- Iværksætte et initiativ til at lette leveringen af paneuropæiske tjenester fra udbydere, der er godkendt eller certificeret i én medlemsstat på grundlag af EU-retten, herunder eventuelt harmonisering af sådanne tilladelses- og certificeringsordninger (andet kvartal 2026)
- Udarbejde juridisk vejledning og anbefalinger til medlemsstaterne for at skabe klarhed om retten til midlertidigt at levere tjenesteydelser på tværs af grænserne (andet kvartal 2026).

9. Omstændelige procedurer for midlertidig udstationering af arbejdstagere

Levering af tjenesteydelser på tværs af grænserne indebærer ofte mobilitet for iværksættere og deres personale. Midlertidig udstationering af arbejdstagere er en integreret del af friheden til at levere tjenesteydelser i det indre marked. I 2023 steg antallet af grænsearbejdere og udstationeringer til henholdsvis 1,8 millioner og 5,5 millioner. EU-lovgivningen har til formål at beskytte udstationerede arbejdstageres rettigheder og samtidig lette friheden til at levere tjenesteydelser og fremme fair konkurrence. Der er et klart behov for at beskytte udstationerede arbejdstagere i risikosektorer, f.eks. i bygge- og anlægssektoren eller landbrugssektoren. For at støtte beskyttelsen af udstationerede arbejdstagere giver EU-retten medlemsstaterne mulighed for at pålægge administrative forpligtelser, f.eks. forpligtelser til at indgive erklæring om udstationerede arbejdstagere, hvor det er berettiget og forholdsmæssigt. Det er imidlertid ikke alle udstationerede arbejdstagere (f.eks. faglærte specialister såsom ingeniører og teknikere, der installerer og vedligeholder maskiner, eller ledende personale), der står over for de samme risici.

De mange forskellige nationale anmeldelseskrav, både med hensyn til art (papir eller digitalt) og indhold (art og antal datapunkter), har bidraget til kompleksiteten for både virksomheder og udstationerede arbejdstagere og har fragmenteret det indre marked. Interessenterne fremhæver regelmæssigt kompleksiteten af udstationeringsreglerne som en hindring for levering af grænseoverskridende tjenesteydelser⁴². De administrative omkostninger som følge af kompleksiteten af udstationeringsreglerne (undtagen vejtransportsektoren) anslås til 477-635 mio. EUR om året⁴³. For at mindske den administrative byrde for tjenesteydere vedtog Kommissionen i november 2024 et forslag til forordning om en offentlig brugerflade, der er forbundet til informationssystemet for det indre marked, for erklæringen om udstationering af arbejdstagere. Den offentlige brugerflade vil også lette en effektiv overvågning af overholdelsen af EU-lovgivningen, der har til formål at sikre udstationerede arbejdstageres rettigheder og støtte det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne. Europa-Parlamentet og Rådet opfordres til at afslutte forhandlingerne om Kommissionens forslag, som vil udgøre et skridt i retning af færre og mere harmoniserede administrative krav til udstationering. Dette forenklingsinitiativ ledsages af bestræbelser på at styrke håndhævelsen af lovgivningen.

Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed støtter medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter i anvendelsen af udstationeringsreglerne ved at koordinere og støtte samordnede og fælles inspektioner, give oplysninger og beskæftigelsesstøtte til arbejdstagere og virksomheder, bistå med at bekæmpe sort arbejde, mægle i

⁴² [Synopsis report on the Single Market Strategy consultation activities.](#)

⁴³ SWD(2024) 258.

grænseoverskridende tvister og fremme løsninger. Den igangværende evaluering af Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed peger på, at der er plads til forbedringer med hensyn til myndighedens resultater, men bemærker visse begrænsninger i mandatet, som kan påvirke dens potentiale. Måltrettede ændringer kan styrke Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed, herunder dens effektivitet, såsom øgede databehandlingskompetencer og forbedret samarbejde med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter, herunder formidling af oplysninger og myndighedens rolle i forhold til tredjelandsstatsborgere, der er bosiddende i EU.

Desuden identificerede taskeforcen for håndhævelse af reglerne for det indre marked (SMET) politikker for intelligent udstationering, hvorigennem nogle medlemsstater fokuserer erklæringer og andre administrative krav på risikosektorer og undtager udstationeringer af meget kort varighed fra disse krav⁴⁴.

Arbejdstagere, der er midlertidigt udstationeret i en anden medlemsstat, er omfattet af socialsikringsdækningen i deres beskæftigelsesland. Udstationerede arbejdstagere skal dokumentere, at de har bidraget til den sociale sikringsordning i deres hjemland (personbåret dokument A1). Procedurene for at bevise og kontrollere socialsikringsrettigheder kan være tidskrævende og administrativt byrdefulde, fordi de kræver fysisk tilstedeværelse og fysiske dokumenter. Revisionen af forordningerne om koordinering af de sociale sikringsordninger, som i øjeblikket forhandles af medlovgiverne, bør føre til en forenkling af procedurene, og medlovgiverne opfordres til at afslutte de langvarige forhandlinger. Udvekslinger mellem socialsikringsinstitutioner er allerede blevet lettet gennem systemet til elektronisk udveksling af oplysninger vedrørende socialsikring (EESSI). På grundlag af den nylige digitalisering af ansøgningsproceduren for personbårne A1-dokumenter som led i den fælles digitale portal kan det europæiske socialsikringspas (ESSPASS) føre til en yderligere forenkling ved at tilbyde digital kontrol af socialsikringsattester, herunder det personbårne A1-dokument, hvilket også mindsker risikoen for fejl og svig.

En mellemstor ingeniørvirksomhed med aktiviteter inden for automatiseringsteknologi installerer, vedligeholder og reparerer sine maskiner i hele EU, hvilket kræver, at den afgiver 3 500 erklæringer om udstationeringer om året. Dens udstationerede arbejdstagere er højt kvalificerede og velbetalte ingeniører og teknikere, der kun er udstationeret i et par dage ad gangen. De besværlige procedurer, navnlig i lyset af de mange forskellige nationale anmeldelseskrav og -procedurer, hindrer grænseoverskridende tjenesteydelser og medfører en betydelig administrativ byrde.

Foranstaltninger:

- Fortsat støtte medlovgiverne med henblik på at afslutte forhandlingerne om:
 - revision af forordning (EF) nr. 883/2004 og 987/2009 om koordinering af de sociale sikringsordninger
 - forslaget om en offentlig grænseflade for erklæringen om udstationering af arbejdstagere (COM 2024/531).
- Lancere en pakke om rimelig mobilitet for arbejdskraften (2026), herunder bl.a.:
 - forslag om et europæisk socialsikringspas (ESSPASS) som opfølgning på de igangværende pilotaktiviteter

⁴⁴ Se [SMET Report 2023-2024](#) for flere oplysninger.

- forslag om styrkelse af Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed, herunder revision af dens mandat
- overvejelse af foranstaltninger, der skal gøre det lettere midlertidigt at levere tjenesteydelser på tværs af grænserne, samtidig med at arbejdstagernes rettigheder beskyttes.

10. Territoriale forsyningsbegrænsninger

Territoriale forsyningsbegrænsninger i detail- og engrosledet fragmenterer det indre marked, begrænser forbrugernes valgmuligheder og bidrager til betydelige prisforskelle i EU, navnlig for dagligvarer. Territoriale forsyningsbegrænsninger pålægges af store mærkevareproducenter for at gøre det meget vanskeligt eller umuligt for detailhandlere at købe produkter i én medlemsstat og videresælge dem i en anden. Dette skader grænseoverskridende virksomheder og bryder det indre markeds løfte om at give forbrugerne valgmuligheder og pris konkurrence⁴⁵. Selv om konkurrenceretten er et effektivt redskab til at straffe sådan praksis, når den er resultatet af aftaler eller ensidig praksis fra dominerende operatører⁴⁶, falder mange tilfælde uden for dens anvendelsesområde, navnlig når de skyldes ensidig praksis hos store producenter, der ikke har en dominerende stilling i konkurrencerettens forstand. Kommissionen vil foretage en afvejning af de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe sådanne forsyningsbegrænsninger hos betydelige markedsaktører, når de fører til uberettigede prisforskelle, der ikke kan forklares ved objektive faktorer som f.eks. lovgivningsmæssige eller omkostningsmæssige forskelle mellem medlemsstaterne. Andre foranstaltninger, f.eks. inden for mærkning, der indgår i denne strategi, vil også bidrage til at håndtere territoriale forsyningsbegrænsninger, da fragmenterede nationale regler kan lette denne praksis.

En stor producent af mærkevarer sælger det samme produkt i flere lande, men i nogle lande er produktet meget billigere end i andre, og denne forskel kan ikke forklares ved afgifter eller lønomkostninger. En supermarkeds kæde, der også er aktiv i disse lande, ønsker at købe produktet i det land, hvor det er billigst, og sælge det til en lavere pris også i andre lande. Producenten stopper derefter med at levere produktet til supermarkedet i landet med den laveste pris for at forhindre det i at sælge produktet billigt i andre lande, således at producenten kan opretholde den kunstige prisforskel mellem landene.

Foranstaltning:

- Udvikle værktøjer til at gribe ind over for uberettigede territoriale forsyningsbegrænsninger for at dække situationer ud over dem, der er omfattet af konkurrenceretten, f.eks. store producenters ensidige praksis (forslag, fjerde kvartal 2026).

⁴⁵ En uafhængig undersøgelse, der blev gennemført for Europa-Kommissionen i 2020, anslog med en vis usikkerhed, at forbrugerne kunne spare op til 14,1 mia. EUR om året på deres køb af visse produkter, hvis de territoriale forsyningsbegrænsninger blev fjernet. Overvæltningen af disse mulige gevinster på forbrugerne vil bl.a. afhænge af konkurrenceniveauet på detailmarkederne.

⁴⁶ Den 23.5.2024 pålagde Kommissionen Mondelez en bøde på 337,5 mio. EUR for at hindre den grænseoverskridende handel med chokolade, kiks og kaffeprodukter. I 2019 havde Kommissionen pålagt AB InBev en bøde på 200 mio. EUR for at begrænse grænseoverskridende salg af øl.

Kapitel 2. Styrkelse af de europæiske markeder for tjenesteydelser

EU's økonomi er en serviceøkonomi, men det indre marked for tjenesteydelser er fortsat dybt underudviklet. Tjenesteydelser tegner sig for ca. 75 % af EU's BNP, og de fleste job i EU skabes inden for tjenesteydelser⁴⁷. 40 % af værditilvæksten i EU-produkter skabes af tjenesteydelser. Med 7,6 % af EU's BNP er handelen med tjenesteydelser inden for EU imidlertid ikke højere end handelen med tjenesteydelser med tredjelande, hvilket bekræfter, at det indre marked for tjenesteydelser fungerer langt under potentialet⁴⁸. På trods af fremskridt er ca. 60 % af hindringerne for tjenesteydelser af samme type som for 20 år siden⁴⁹. Der er derfor behov for en ny tilgang.

Den brede diversitet af tjenesteydelser på tværs af økonomien indebærer begrænsninger for effektiviteten af en universal horisontal politisk tilgang, mens der er særligt stærke forretningsmæssige fordele for integrerede markeder for tjenesteydelser i visse tjenesteydelsessektorer. Forretningsservice tegner sig for 7 % af EU's BNP og har klare ligheder mellem medlemsstaterne, men reguleres fortsat meget forskelligt mellem dem. Detailtjenesteydelser tegner sig for 12 % af EU's BNP, mens markederne fortsat er nationale og kendetegnet ved lav produktivitet. Bygge- og anlægssektoren tegner sig for 11 % af EU's BNP, men kun 1 % af bygge- og anlægstjenesterne handles på tværs af grænserne, da bygge- og anlægsmarkederne fortsat opererer efter nationale linjer. Effektive posttjenester er kernen i det indre marked og muliggør grænseoverskridende økonomisk aktivitet. Andre tjenesteydelser er imidlertid ofte af lokal karakter og handles i mindre grad på tværs af grænserne.

En ny sektorpolitisk tilgang kan give det indre marked for tjenesteydelser en ny dynamik. Den eksisterende horisontale politiske tilgang vil blive suppleret med sektorspecifikke tjenesteydelsesinitiativer, der vil fokusere på de tjenesteydelsessektorer, der er mest relevante for den dobbelte omstilling, og som kan tilføre den største økonomiske merværdi og erstatte divergerende nationale regler, som skaber juridisk fragmentering.

Det er afgørende for Europas fremstillingssektor, at der sikres en gnidningsløs og effektiv grænseoverskridende levering af industrirelaterede tjenesteydelser som f.eks. installations-, vedligeholdelses- og reparationstjenesteydelser. I takt med at fremstillingsindustrien i stigende grad bevæger sig i retning af servitisering – integration af produkt- og tjenesteydelsesløsninger – har interessenterne udtrykt bekymring over, at lovgivningsmæssige hindringer, f.eks. byrdefulde krav om udstationering af arbejdstagere, forudgående kontrol, forhåndserklæringer om tjenesteydelser og varierende arbejdssikkerhedsstandarder, hindrer en gnidningsløs grænseoverskridende levering af tjenesteydelser som f.eks. installation, vedligeholdelse og reparation, hvilket har negative konsekvenser for industriens konkurrenceevne.

Forretningsservice er blandt de højest regulerede tjenesteydelser i nogle, men ikke alle medlemsstater. Blandt de 5 700 lovregulerede erhverv er der mange tjenesteydelser, f.eks. juridisk rådgivning, regnskabsrådgivning og skatterådgivning, som har virkninger for hele

⁴⁷ [National accounts and GDP – Statistics Explained](#). Kilde: Eurostat.

⁴⁸ Europa-Kommissionen: Årsrapport om det indre marked og konkurrenceevnen 2025 (COM(2025) 26).

⁴⁹ Europa-Kommissionen: *Single Market Economic Paper: 30 years of Single Market – Taking stock and looking ahead*, december 2022.

økonomien. En reduktion på 10 % af hindringerne for tjenesteydelser vil øge EU's bruttoværditilvækst inden for forretningsservice med 0,8 %⁵⁰.

Restriktiv og forskelligartet regulering af bygge- og anlægstjenester hæmmer udbuddet af økonomisk overkommelige og energieffektive boliger og infrastrukturudvikling.

Interessenter har udtrykt bekymring over begrænsninger i den erhvervsmæssige mobilitet på grund af det store antal lovregulerede erhverv i sektoren og den komplekse gensidige anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, den svage gensidige anerkendelse af certifikater og dokumentation for kompetence på områder som f.eks. sundhed og sikkerhed, energieffektivitet og miljø. Begrænsede muligheder for ansvarsforsikring i grænseoverskridende situationer komplicerer leveringen af grænseoverskridende tjenesteydelser yderligere og er et spørgsmål, der kræver markedsbaserede løsninger. En reduktion på 10 % af hindringerne inden for bygge- og anlægstjenester vil øge EU's bruttoværditilvækst med 0,5 %⁵¹. Desuden er fysiske planlægnings-, bygnings- og renoveringsprojekter ofte underlagt komplekse, langsomme og fragmenterede godkendelsesprocedurer, som varierer meget mellem medlemsstaterne. Dette hæmmer potentialet i et velfungerende indre marked, der hurtigt og i stort omfang kan levere økonomisk overkommelige boliger.

Detailhandlens konkurrenceevne hæmmes af talrige restriktioner for etablering af butikker og deres drift. Mange af disse restriktioner kan være begrundet i legitime offentlige politiske mål, f.eks. fysisk planlægning og opretholdelse af bycentrenes vitalitet. De skal dog være forholdsmæssige, da nogle kan skabe hindringer for markedsadgang og påvirke konkurrencen, produktiviteten og innovationen negativt. En reduktion på 10 % af hindringerne inden for detailtjenester vil øge EU's bruttoværditilvækst med 0,6 %⁵².

Efterspørgslen efter posttjenester i EU har været faldende i årevis, mens markedet for pakkelevering fortsat vokser som følge af stærk e-handel. Faldet i postmængderne har ført til en kraftig stigning i brevomdelingsomkostningerne og til spørgsmål om leveringshyppighed. Da digitaliseringen af samfundet og væksten inden for e-handel forventes at fortsætte, kræver post- og pakkeleveringstjenester opmærksomhed for at sikre lige vilkår for markedsdeltagerne, øge prisgennemsigtigheden og støtte forbrugernes rettigheder. En reform af EU's rammebestemmelser for posttjenester vil fokusere på levering som en tjenesteydelse og vil sikre, at borgere og virksomheder kan modtage leveringer i hele EU til overkommelige priser, samtidig med at fair konkurrence på leveringsmarkederne fremmes, og forbrugerbeskyttelsen øges.

Mere end tredive år efter det indre markeds oprettelse er det stadig ikke komplet med hensyn til telekommunikation, energirelaterede tjenesteydelser, transport og finansielle tjenesteydelser, og vi har brug for en modig og hurtig indsats for at opnå dette. Der er allerede udviklet sektorspecifikke tjenesteydelsespolitikker, men denne proces fortsætter.

⁵⁰ IFO Institute: *Building a Stronger Single Market: Potential for Deeper Integration of the Services Sector within the EU*, Econpol Policy Report 52/2024.

⁵¹ Ibid.

⁵² Ibid.

Kommissionens nylige strategi for en opsparings- og investeringsunion har til formål at forbedre den måde, hvorpå EU's finansielle system kanaliserer opsparing til produktive investeringer, hvilket giver bedre finansielle muligheder for EU's sparere og bedre adgang til kapital for EU's virksomheder⁵³. I den forbindelse oprettede Kommissionen en ny kanal til indsamling af oplysninger om nye eller eksisterende hindringer for integrationen af de finansielle markeder og kapitalens frie bevægelighed⁵⁴, og den har iværksat en høring af interessenter for at indsamle feedback om hindringer for integration af de finansielle markeder⁵⁵. Men også forskelle i de nationale lovgivninger, herunder værdipapir-, selskabs-, skatte- og insolvenslovgivningen, samt i effektiviteten af administrative og retslige procedurer skaber administrative byrder og hindringer for grænseoverskridende investeringer. Opnåelse af et effektivt indre marked for finansielle tjenesteydelser vil også kræve, at medlemsstaterne gør en indsats for at fjerne disse hindringer.

Energirelaterede tjenesteydelser støtter effektiv produktion, distribution og anvendelse af energi i EU og omstillingen til ren energi. De støtter og er afhængige af en moderne infrastruktur af net, lagring og digitale invertere og målere, der er nødvendige for en ægte energiunion. Som bebudet i handlingsplanen for energi til overkommelige priser⁵⁶ vil den kommende pakke om europæiske net støtte udvidelsen og moderniseringen af net og samkøringslinjer, hvilket igen kræver og muliggør udvidelsen af markedet for energirelaterede tjenester. Opfyldelsen af målene om sammenkobling er afgørende for at forene energimarkederne og skabe en modstandsdygtig og konkurrencedygtig energiunion. Energieffektivitetstjenester er afgørende for at opfylde klimamålene og reducere omkostningerne for forbrugere og virksomheder, og virksomheder, der leverer sådanne tjenester, vil blive støttet af Kommissionen med henblik på at opskalere deres aktiviteter, herunder gennem EU-garantiordninger med EIB. Den kommende energipakke for borgerne vil desuden støtte væksten i energirelaterede tjenester, herunder forbedring af bygningers energieffektivitet. Desuden vil en hvidbog undersøge, hvordan integrationen af elmarkedet kan udbygges, og hvordan forvaltningsrammen kan gøres mere robust og egnet til beslutninger af grænseoverskridende relevans, hvilket også vil støtte markedet for energirelaterede tjenester yderligere.

EU's **telekommunikationssektor** er stadig fragmenteret langs de nationale grænser, og EU's erhvervsdrivende og forbrugere kan ikke udnytte det indre markeds fulde potentiale. I dag er der mere end 100 operatører på markedet i Europa. Desuden kræver en fælles vej til 6G yderligere frekvenser og øget harmonisering af både planlægning og rammer. Den hurtige teknologiske og markedsmæssige udvikling åbner nye muligheder for levering af tjenester på tværs af grænserne og kan kræve en mere harmoniseret ramme, f.eks. for satellittjenester, for at høste det fulde udbytte. For at tackle disse udfordringer og sikre, at Europa har fremtidssikrede digitale net og sikre og modstandsdygtige infrastrukturer, er det nødvendigt at ajourføre de gældende lovgivningsmæssige rammer. Omstillingen til cloudbaseret infrastruktur og kunstig intelligens kræver forbedret adgang til sikker, hurtig og pålidelig konnektivitet.

⁵³ COM(2025) 124.

⁵⁴ For yderligere oplysninger se den [kanal](#), der bebudes i meddelelsen om opsparings- og investeringsunionen (COM(2025) 124).

⁵⁵ [Targeted consultation on integration of EU capital markets 2025 – Europa-Kommissionen](#).

⁵⁶ COM(2025) 79.

Som det skitseres i **handlingsplanen for AI-kontinentet**, vil man med retsakten om udvikling af cloudtjenester og kunstig intelligens forsøge at etablere en fælles EU-markedsplads for cloudkapacitet og -tjenester med henblik på at sikre, at der kan opstå et ægte europæisk indre marked for cloudtjenester, og fremme adgangen til markedet for et mere forskelligartet sæt udbydere af cloudtjenester.

Færdiggørelsen af et ægte **indre EU-transportmarked** kræver, at de resterende unødvendige tekniske hindringer, der påvirker de forskellige transportformer, fjernes. Gennemførelsen af EU's plan for højhastighedstog vil f.eks. kræve fremskridt med hensyn til at konsolidere EU's jernbanetrafikstyringssystem for at øge kapaciteten og sikre gnidningsløs interoperabilitet. Forbedring og udbredt anvendelse af interoperable digitale værktøjer forventes at mindske den administrative byrde, der er forbundet med at sikre overholdelse af lovgivningen. Forbedret informations- og datadeling inden for transport vil gøre det muligt at afskaffe papirbaserede dokumenter. Digitale værktøjer kan også forenkle europæiske rejser og turisme ved at give passagererne mulighed for at købe billetter på papirløse måder. Fjernelse af eksisterende hindringer for grænseoverskridende licensering af tjenester, der leveres gennem opkoblede og automatiserede køretøjer, og sikring af fuldt pålidelige forbindelser mellem køretøjer og infrastruktur gennem harmonisering af tekniske specifikationer for samarbejdende intelligente transportsystemer (C-ITS) vil styrke det indre marked for mobilitetstjenester. Hvis grænseoverskridende billeje gøres nemmere og mere økonomisk overkommelig for borgerne, kan det medvirke til at styrke det indre marked for tjenesteydelser og turisme og samtidig forbedre transportsystemets effektivitet. Kommissionen vil også overveje foranstaltninger til anvendelse af EU's regler og principper for det indre marked på taxisektoren og sektoren for private udlejningskøretøjer.

Foranstaltninger:

- Foreslå en retsakt om bygge- og anlægstjenester for at mindske hindringerne for grænseoverskridende markedsadgang for bygge- og installationstjenester (fjerde kvartal 2026)
- Samarbejde med medlemsstaterne om at forenkle tilladelses- og planlægningsprocedurerne for at øge udbuddet af boliger i forbindelse med den europæiske plan for økonomisk overkommelige boliger og den europæiske strategi for boligbyggeri (første kvartal 2026)
- Lancere et initiativ til at lette grænseoverskridende levering af industrirelaterede tjenester, f.eks. installations-, vedligeholdelses- og reparationstjenester (fjerde kvartal 2025)
- Udstede retningslinjer og henstillinger til medlemsstaterne om at frigøre regulerede forretningstjenester fra unødvendig regulering, der hindrer investeringer og handel (første kvartal 2026)
- Udarbejde vejledning til medlemsstaterne om proportionaliteten af deres regulering af detailsektoren (fjerde kvartal 2026)
- Foreslå en ny retsakt om levering, der skal erstatte direktivet om posttjenester og forordningen om grænseoverskridende pakker (lovgivningsforslag fjerde kvartal 2026)

- Foreslå en retsakt om digitale net for at forenkle de retlige rammer og fremme gennemførelsen af et indre marked for elektronisk kommunikation (fjerde kvartal 2025)
- Lancere et initiativ vedrørende fælles digital reservation og billetudstedelse til jernbanetransport (fjerde kvartal 2025)
- Lancere et initiativ vedrørende papirløs mobilitet for passagerer og varer (fjerde kvartal 2026)
- Lancere et initiativ vedrørende grænseoverskridende biludlejning (tredje kvartal 2025)
- Sikre harmoniseret gennemførelse og håndhævelse af den eksisterende horisontale retlige ramme (EU's tjenesteydelsesdirektiv)⁵⁷ (igangværende).

Kapitel 3. SMV'er i det indre marked

Ligesom EU-borgerne bør europæiske SMV'er kun i meget ekstraordinære situationer skulle gennemgå "paskontrol" i det indre marked. For at drage fordel af særlige foranstaltninger for SMV'er på tværs af medlemsstaterne bør SMV'er normalt ikke anmodes om at "kvalificere sig" eller dokumentere deres status. Kommissionen offentliggør sammen med denne strategi et enkelt og ubureaukratisk onlineværktøj, der er tilgængeligt på alle EU-sprog, og som genererer et SMV-ID på grundlag af en selvevaluering⁵⁸. Af hensyn til den administrative forenkling bør reglerne henvise til dette værktøj, hvis det anses for nødvendigt at identificere SMV'er. Derudover bør det nøje overvejes, om der bør anmodes om yderligere dokumentation for status fra SMV'er under begrundede omstændigheder (f.eks. når der ansøges om SMV-specifik finansiering).

Det skal blive lettere for SMV'er at "rejse" på det indre marked, især i grænseområder. Kommissionen vil bruge netværket af SMV-repræsentanter til at samarbejde med medlemsstaterne om yderligere at fremme foranstaltninger, der støtter og letter SMV'ers aktiviteter inden for grænseoverskridende handel. SMV'er rammes særligt hårdt af hindringer og barrierer på det indre marked⁵⁹, da de har færre finansielle og menneskelige ressourcer til at tackle dem. 3,6 % af SMV'erne eksporterer i dag varer til andre EU-lande⁶⁰, men mange flere kunne gøre det⁶¹. 73 % af SMV'erne med høj vækst har til hensigt at opskalere på deres hjemmemarked, mens kun 24 % af dem planlægger at gøre det på det indre marked⁶². Løbende dialog med medlemsstaterne og små virksomheder er afgørende for at udvikle politikker, der støtter SMV'er og bidrager til målet om at reducere den administrative byrde med 35 % for SMV'er. Kommissionen vil derfor udnytte SMV-repræsentantnetværkets potentiale bedre med disse mål for øje. Enterprise Europe-netværket, som tæller over 3 500 rådgivere, vil videreudvikle sine målrettede rådgivnings- og matchmakingtjenester til SMV'er med særlig

⁵⁷ Direktiv 2006/123/EF.

⁵⁸ [SMV-selvevalueringsværktøj](#).

⁵⁹ Princippet om det indre marked i resultattavlen for "Small Business Act" for Europa (SBA) evaluerer de enkelte medlemsstaters resultater på dette område.

⁶⁰ Eurostat (2022), [Enterprise statistics by size class and NACE Rev. 2 activity](#), [Trade by NACE Rev. 2 activity and enterprise size class](#).

⁶¹ [SME Performance Review Annual Report 2024/2025](#).

⁶² Flash Eurobarometer 559 "Startups, scaleups and entrepreneurship" (endnu ikke offentliggjort).

vægt på bedre at advare SMV'er om virkningen af ny lovgivning og hjælpe dem med at navigere i den.

Udarbejdelse af lovgivning, som SMV'er kan overholde, kræver et reelt engagement i "tænk småt først"-princippet. Lovgivningsmæssige bestemmelser bliver alt for ofte til en administrativ byrde og medfører højere omkostninger for SMV'er. For bedre at tage hensyn til SMV'ers interesser og indføre afbødende foranstaltninger er der udviklet et nyt obligatorisk SMV-tjek, som nu vil blive gennemført i Kommissionens konsekvensanalyser for alle initiativer, der blev markeret som relevante for SMV'er⁶³. SMV-venlige bestemmelser bør også systematisk overvejes og medtages af alle regeludstedere, når de udarbejder og forhandler lovgivning. SMV-venlige bestemmelser er eksempler på god praksis for retlige bestemmelser, der dækker aspekter af lovgivningen, som påvirker erhvervs klimaet, er fælles for flere retsakter og har til formål at lette SMV'ers praktiske anvendelse af lovgivningen. Deres systematiske medtagelse i lovgivningen vil bidrage til en mere effektiv integration af SMV'ernes behov og vil skabe et mere stabilt og forudsigeligt erhvervs klima for SMV'erne.

Det europæiske marked skal være et marked, hvor opskalering fremmes og belønnes. SMV'er, der vokser ud af deres status og skala og bliver til såkaldte små midcapselskaber (virksomheder med 250-749 ansatte), udviser typisk en hurtig ekspansion, øget innovationskapacitet og en høj evne til at tilpasse sig den digitale omstilling. Ikke desto mindre står disse mellemstore virksomheder fortsat over for specifikke hindringer, navnlig i forbindelse med den administrative byrde⁶⁴. Derfor fremlægger Kommissionen sammen med denne strategi en formel definition af små midcapselskaber⁶⁵. For at lette skaleringen af virksomheder i og uden for segmentet af små midcapselskaber giver definitionen specifikt virksomheder med støtte fra venturekapitalfonde og private equity-fonde mulighed for at drage fordel af statussen som små midcapselskaber. Det foreslås, at denne klassificering også tages i betragtning for SMV'er, hvor det er relevant, når der anvendes en SMV-definition til udvikling af målrettet finansiering, afbødende foranstaltninger eller fordele. Desuden vil Kommissionen tage disse overvejelser i betragtning, når den undersøger muligheden for at ajourføre definitionen af SMV'er⁶⁶. Pakken om små midcapselskaber omfatter også to omnibusforslag med et første sæt på otte direktiver og forordninger, som har til formål at udvide de afbødende foranstaltninger, der i øjeblikket er forbeholdt SMV'er, til også at omfatte små midcapselskaber, sammen med yderligere forenklingsforanstaltninger.

Formålet er at hjælpe virksomheder, der overskrider tærsklerne i SMV-definitionen, med at fjerne de hindringer, de støder på i deres omstilling. I næste trin vil Kommissionen derfor også tage hensyn til de små midcapselskabers behov i relevante evalueringer og revisioner, f.eks. vedrørende direktivet om offentlige udbud og standardiseringsforordningen. I tredje trin vil små midcapselskaber blive taget i betragtning i Kommissionens kommende forslag, navnlig den planlagte digitale omnibus, der bl.a. omfatter forordningen om kunstig intelligens,

⁶³ For at sikre SMV-venlig lovgivning oprettede Kommissionen [SMV-filteret](#) (COM(2020) 103 final). Som en del af processen screener [netværket af SMV-repræsentanter](#) EU-initiativer, der er offentliggjort på [Deltag i debatten](#)-portalen, og udpeger de initiativer, der sandsynligvis vil påvirke SMV'er.

⁶⁴ Hjælpepakke for SMV'er (COM(2023) 535).

⁶⁵ C(2025) 3500.

⁶⁶ 2003/361/EF: Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

dataforordningen, forordningen om datastyring og direktivet om åbne data. Kommissionen vil også tage hensyn til de små midcapselskabers behov i kommende lovgivning, der påvirker sektorer, hvor de er stærkt repræsenteret, herunder elektronik, vedvarende energi, forsvar og rummet samt energiintensive industrier⁶⁷, f.eks. i den kommende retsakt om fremskyndelse af industriel dekarbonisering, forsvarsomnibus og retsakt om rumsektoren. Endelig vil der også blive taget særligt hensyn til små midcapselskaber i forbindelse med gennemførelsen af nyligt vedtagne retsakter, f.eks. forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter eller forordningen om emballage og emballageaffald.

En mere intensiv anvendelse af intellektuelle ejendomsrettigheder vil forbedre SMV'ernes adgang til finansiering og dermed bidrage til deres opskalering i det indre marked. Beskyttelse af intellektuel ejendomsret er den vigtigste drivkraft for investeringer i immaterielle aktiver og et stærkt markedssignal om SMV'ers innovative potentiale. Færdiggørelsen af patentpakken i samarbejde med alle de medlemsstater, der deltager i enhedspatentsystemet, vil være et vigtigt skridt i indsatsen for at fuldføre det indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder, der allerede er opnået inden for varemærker, design og geografiske betegnelser. Kommissionen vil udarbejde en rapport om, hvordan enhedspatentet fungerer, samtidig med at den deltager i målrettede opsøgende aktiviteter for at tilskynde alle medlemsstater til at tilslutte sig enhedspatentsystemet. Den kommende retsakt om europæisk innovation og opstarts- og opskaleringsstrategien vil indeholde forslag til konkrete foranstaltninger, der kan medvirke til at udnytte intellektuelle ejendomsrettigheder. Kommissionen vil sammen med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)⁶⁸ forlænge "SMV-fonden" til 2026 og muligvis 2027 og undersøge mulighederne for også at dække omkostninger i forbindelse med valorisering, værdiansættelse og markedsføring af intellektuelle ejendomsrettigheder samt geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.

Anmodninger om bæredygtighedsrapportering ender ofte hos SMV'er. Selv om SMV'er ikke er underlagt lovgivning om bæredygtig finansiering eller due diligence-krav – f.eks. direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed – modtager de angiveligt forskellige rapporteringsanmodninger fra deres partnere om de samme bæredygtighedsoplysninger. Begrænsning af de oplysninger, som større virksomheder kan anmode SMV'er i deres værdikæde om i forbindelse med deres bæredygtighedsrapportering, vil mindske byrden for SMV'er. Kommissionens foreslåede ændringer af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering under den første omnibuspakke har til formål at opnå dette, når de træder i kraft. Men for at dække perioden, indtil sådanne ændringer er bekræftet, og for at skabe øjeblikkelig klarhed for markedet vil en henstilling fra Kommissionen om den frivillige SMV-standard, der er udviklet af Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG), blive offentliggjort senest i sommeren 2025.

SMV'er støder på vanskeligheder med at få adgang til bæredygtige finansieringsmuligheder. Kommissionen vil sigte mod at støtte SMV'er på to måder. For det første vil Kommissionen senest i sommeren 2025 revidere den delegerede forordning om offentliggørelse af oplysninger i henhold til EU-klassificeringssystemet på en måde, der ikke

⁶⁷ SWD(2025) 501.

⁶⁸ <https://www.euiipo.europa.eu/da>.

begrænser SMV'ers adgang til bæredygtig finansiering og undgår indirekte at pålægge SMV'er uforholdsmæssige krav om bæredygtighedsrapportering. Denne revision vil navnlig omhandle forskellen i anvendelsesområdet for tælleren og nævneren i nøgletallet for grønne aktiver (GAR). For det andet vil Kommissionen på grundlag af rådgivning fra platformen for bæredygtig finansiering⁶⁹ og på grundlag af InvestEU-bæredygtighedsgarantien, der er rettet mod SMV'er, udvikle en frivillig strømnet tilgang for at hjælpe SMV'er med frivilligt at oplyse banker og investorer om deres resultater med hensyn til miljømæssig bæredygtighed, når de søger bæredygtig finansiering. Kommissionen vil endvidere vurdere, om der er behov for efterfølgende revisioner af den delegerede retsakt for yderligere at lette de finansielle aktørers, og navnlig bankernes, rapportering om, hvordan de finansierer SMV'er, der beskæftiger sig med bæredygtige aktiviteter.

Foranstaltninger:

- Stille et SMV-ID-værktøj baseret på egenerklæring til rådighed på alle EU-sprog for at lette dokumentationen for SMV-status, hvor det er relevant (sammen med strategien for det indre marked)
- Styrke netværket af SMV-repræsentanter, herunder for at tilskynde til frivillig vedtagelse af foranstaltninger, der tilskynder til grænseoverskridende handel mellem SMV'er, og bidrage til dagsordenen for reduktion af administrative byrder (tredje kvartal 2025)
- Offentliggøre eksempler på bedste praksis vedrørende SMV-venlige bestemmelser, der systematisk kan overvejes medtaget i udkast til lovgivningsmæssige retsakter og forhandlinger (tredje kvartal 2025)
- Vedtage en definition af små midcapselskaber og en omnibus om små midcapselskaber (sammen med strategien for det indre marked)
- Forlænge den eksisterende SMV-fond, der gennemføres af EUIPO, til 2026 og muligvis 2027 (fjerde kvartal 2025)
- Vedtage en henstilling fra Kommissionen om en "frivillig SMV-standard" til håndtering af bæredygtighedsanmodninger til SMV'er fra deres værdikæde og finansielle partnere (tredje kvartal 2025)
- Udvikle en frivillig strømnet tilgang for at hjælpe SMV'er med at påvise deres bæredygtighedsindsats og forbedre deres adgang til bæredygtig finansiering, herunder ved at vurdere behovet for at ændre den delegerede forordning om offentliggørelse af oplysninger i henhold til EU-klassificeringssystemet for at give finansielle institutioner mulighed for bedre at afspejle deres finansiering af disse SMV'er (første/andet kvartal 2026)

Kapitel 4. Digitalisering af det indre marked

Hvis det indre marked skal fungere tilfredsstillende, er det nødvendigt, at medlemsstaterne og EU arbejder i takt: Digitale værktøjer gør dette muligt og er afgørende for intelligent gennemførelse af politikker. Manglen på forvaltninger på nationalt plan og EU-plan, der arbejder sammen og påtager sig fælles ejerskab for det indre markeds

⁶⁹ SMV-rådgivning/-rapport fra platformen for bæredygtig finansiering – "*Streamlining sustainable finance for SMEs*", direkte link (fra Kommissionen) til rapporten, marts 2025 https://finance.ec.europa.eu/publications/platform-sustainable-finance-report-streamlining-sustainable-finance-smes_en.

daglige drift, fører til divergerende tilgange og anvendelse af fælles regler, der begrænser det indre markeds effektivitet.

Hovedelementerne i en effektiv og moderne lovgivningsmæssig ramme omfatter klare og let tilgængelige onlineoplysninger om krav, digitalt tilgængelige procedurer og automatiseret rapportering. De erhvervsdrivende har imidlertid svært ved eller finder det umuligt at få adgang til oplysninger og gennemføre administrative formaliteter online. De steder, hvor der findes digitale procedurer, gør lovgivning, der er vanskelig at fortolke, ikkemaskinlæsbare dataformater, fragmenterede IT-økosystemer og ineffektiv dataudveksling det alt sammen vanskeligt for borgere og virksomheder at overholde de lovgivningsmæssige krav digitalt.

EU har brug for et paradigmeskift fra et dokumentbaseret indre marked til et databaseret indre marked. Vi er nødt til at bevæge os fra udveksling af papirdokumenter til udveksling af digitale data. Dette indebærer automatiseret digital deling og rapportering af strukturerede data, der gør det muligt for virksomheder og offentlige myndigheder at udveksle data i realtid, og som erstatter besværligt papirarbejde og dokumentbaserede overholdelsessystemer med interoperable og sikre databaserede løsninger. Det er afgørende, at princippet om digital parathed integreres i politikudformningen og -gennemførelsen⁷⁰, så det sikres, at de lovgivningsmæssige krav fra starten er udformet med henblik på at være digitale, interoperable og strømlinede⁷¹.

Selskaber kan allerede oprettes og indgive oplysninger til selskabsregistre helt online, og nye digitale værktøjer som f.eks. EU-selskabscertifikatet, dvs. et EU-selskabsidentitetskort, vil yderligere mindske byrderne for virksomhederne⁷². Disse procedurer og værktøjer er baseret på systemet til sammenkobling af selskabsregistre (BRIS), som giver adgang til officielle, pålidelige og maskinlæsbare selskabsoplysninger og muliggør et sikkert engangsprincip for udveksling af oplysninger mellem selskabsregistre, og på den europæiske entydige identifikator for selskaber (EUID). Gennemførelsen og udviklingen heraf vil være afgørende for den fremtidige indsats for fuldt ud at digitalisere procedurene og mindske de administrative byrder for virksomhederne, herunder gennem den kommende sammenkobling med EU's registre over reelt ejerskab og insolvensregistre samt yderligere udvidelse af anvendelsen af EUID som selskabsidentifikator på forskellige politikområder.

Digital identitet muliggør sikker, grænseoverskridende adgang til digitale tjenester og deling af data, attributter og legitimationsoplysninger med retsvirkning i hele EU. Den fulde gennemførelse af EU's ramme for digital identitet og navnlig udrulningen af EU's digitale identitetstegnebøger ved udgangen af 2026 er afgørende for at støtte sikker, pålidelig og grænseoverskridende digital interaktion for borgere og indbyggere. Den kommende europæiske virksomhedstegnebog vil etablere digital identitet for økonomiske aktører på grundlag af BRIS og EUID for så vidt angår virksomheder. Det vil gøre det muligt at dele verificerede data og legitimationsoplysninger og en juridisk gyldig meddelelseskanal, hvilket

⁷⁰ Forordningen om et interoperabelt Europa trådte i kraft i april 2024 og vil gøre det muligt tidligt at opdatere digitalt relevante krav samt gøre interoperabilitetsvurderinger til en forpligtelse.

⁷¹ I Kommissionens meddelelse om et enklere og hurtigere Europa (COM(2025) 47) forklares det yderligere, hvordan principperne om intelligent og digital levering vil blive integreret i udformningen af EU-lovgivningen.

⁷² Direktiv (EU) 2019/1151 og direktiv (EU) 2025/25 om opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret.

muliggør gnidningsløs interaktion med offentlige forvaltninger og reducerer omkostningerne ved overholdelse af lovgivningen.

Den fælles digitale portal giver one-stop-shop-adgang til oplysninger, bistandstjenester og administrative engangsprocedurer. Tilgængeligheden af digitale offentlige tjenester for grænseoverskridende brugere halter imidlertid langt bagefter tilgængeligheden for nationale brugere⁷³. Som følge heraf står borgere og virksomheder stadig over for alvorlige udfordringer med hensyn til at finde, hente og indsende dokumenter, som myndighederne i andre medlemsstater kræver. Det tekniske system baseret på engangsprincippet (OOTS) vil muliggøre en automatiseret udveksling mellem myndighederne af dokumenter og data, når det er gennemført i praksis, hvilket kræver, at over 80 000 nationale kompetente myndigheder tilslutter sig. Digitalisering af tilladelsesprocedurer inden for anvendelsesområdet for forordningen om nettonulindustri og forordningen om kritiske råstoffer og godkendelsesprocedurer for visse tjenesteydere er førsteprioriteter med hensyn til rækkefølge.

Mens den fælles digitale portal og det tekniske system baseret på engangsprincippet fremmer gnidningsløs grænseoverskridende adgang til oplysninger og procedurer, forbedrer informationssystemet for det indre marked (IMI) koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder. Udnyttelse af IMI's fulde potentiale til at lette gennemførelsen af politikker kræver, at adgangen til IMI udvides, og at interoperabiliteten forbedres. Dette vil omfatte opbygning af en generisk, genanvendelig IMI-portal, der kan forbinde virksomheder med IMI, pilotforsøg med et IMI-meddelelsesknodepunkt og sammenkobling af IMI med andre systemer.

Det digitale produktpas vil blive det vigtigste redskab til offentliggørelse og deling af produktoplysninger på tværs af al ny og revideret produktlovgivning. Det digitale produktpas, der blev indført ved forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter, vil fungere som en digital beholder til digitale etiketter, overensstemmelsesdokumentation, instruktioner og manualer, visse sikkerhedsoplysninger, teknisk dokumentation og andre oplysninger, der kræves i henhold til EU-retten, og er allerede medtaget i flere nye EU-retsakter. En databærer, der er anbragt på produktet, f.eks. en QR-kode, vil give adgang til disse oplysninger. Det første digitale produktpas for batterier forventes at blive operationelt i 2027, og værktøjet vil gradvist blive udrullet til andre produktkategorier. De omnibusforslag, som Kommissionen har vedtaget sammen med denne strategi, har til formål at tage de første skridt i retning af at tilpasse EU's produktlovgivning til den digitale tidsalder ved også at gøre det muligt at stille brugsanvisninger til rådighed, hovedsagelig i elektronisk form, og ved at digitalisere overensstemmelseserklæringer. Den fulde digitalisering af overensstemmelseserklæringer og den forbrugervenlige digitalisering af brugsanvisninger i omnibus vil resultere i en hurtig omkostningsreduktion for både erhvervsdrivende og myndigheder.

Under den nye lovgivningsmæssige ramme vil det digitale produktpas blive indført fuldt ud som middel til at påvise overensstemmelse med EU's produktlovgivning. Den potentielle anvendelse af IT-infrastrukturen til digitale produktpas til at muliggøre virksomheders automatiserede videreanvendelse af data vil også blive vurderet med henblik på at strømline myndighedernes rapportering og kontrol. Den vil også undersøge, hvordan man

⁷³ eGovernment Benchmark 2024.

kan digitalisere processer for produktcertificering og sikre, at overensstemmelsesvurderinger forvaltes på en struktureret og gennemsigtig måde, hvilket vil spare virksomheder og myndigheder tid og penge.

Ikke-maskinlæsbare dataformater fører til mindre effektive og dyrere standardiseringsprocesser. Dette gør det vanskeligt for SMV'er at bidrage til udviklingen af standarder og til at identificere og anvende relevante standarder. Udvikling af strukturerede, maskinlæsbare dataformater til EU-standarder vil skabe større gennemsigtighed og gøre det lettere for virksomhederne at bidrage til standardiseringsprocessen. Som led i revisionen af standardiseringsforordningen vil dette strukturerede dataformat blive reglen. Det vil øge effektiviteten, gøre standarderne mere anvendelige og reducere omkostningerne og den administrative byrde for virksomhederne, og der vil også blive tilbudt uddannelse for at hjælpe virksomhederne med at omstille sig til det nye format.

Det nye dataområde for offentlige udbud giver allerede fordele, men det indre markeds IT-økosystem for offentlige udbud er stadig fragmenteret, og dataudvekslingen er ineffektiv. Det betyder, at de nationale databaser ikke er tilstrækkeligt interoperable, hvilket resulterer i mindre konkurrence og betyder, at leverandørerne skal indsende de samme oplysninger og den samme dokumentation igen og igen. På kort sigt vil procedurerne for offentlige indkøb blive gjort mere standardiserede gennem en igangværende standardiseringsanmodning fra Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN). I forbindelse med revisionen af direktiverne om offentlige udbud bør engangsprincippet indarbejdes i lovgivningen, så det er muligt for virksomheder at deltage i offentlige udbud i hele Europa uden gentagne gange at skulle indsende de samme oplysninger og den samme dokumentation. Digital autentifikation vil også blive indført i offentlige udbudsprocedurer. Den digitale omstilling af den offentlige forvaltning inden for bygge- og anlægstjenester bør fremmes gennem anvendelse af specifikke digitale værktøjer som f.eks. BIM-software (modellering af bygningsoplysninger) i offentlige udbudsprocedurer.

E-fakturering er en vigtig digital katalysator for det indre marked og giver øjeblikkelige omkostningsbesparelser ved at automatisere behandling og udveksling af fakturaer. E-fakturaer gør det muligt at automatisere momsindberetning og andre rapporteringsforpligtelser, f.eks. i forbindelse med bæredygtighedsrapportering eller toldformaliteter. EU-lovgivningen om e-fakturering i forbindelse med offentlige udbud fremmer en EU-standard for e-fakturering, men EU's virksomheder har kun indført e-fakturering i begrænset omfang, og der er lav udbredelse af EU's e-faktureringsstandard, mangel på interoperable løsninger og lav genanvendelse af data. Der er planlagt en række foranstaltninger for at sikre interoperabilitet og udrulning af EU's e-faktureringsstandard og de tekniske specifikationer for e-levering, herunder en henstilling fra Kommissionen om at integrere et e-faktureringsmodul i alle regnskabssoftwareløsninger og revidere nationale certificeringsordninger. Sideløbende hermed er der planer om at afprøve genanvendelsen af e-faktureringsdata til bæredygtighedsrapportering og øge toldgennemsigtigheden ved at forbinde e-faktureringsdata med tolldata i overensstemmelse med udviklingen af EU-tolldatacentret.

Den fælles digitale portal, det tekniske system baseret på engangsprincippet, det digitale produktpas, e-fakturering, den kommende europæiske virksomhedstegnebog, systemet til sammenkobling af selskabsregistre og den europæiske entydige identifikator for selskaber samt forskellige andre initiativer, der har til formål at strømline dataudveksling

og digital rapportering, vil tilsammen etablere et sammenhængende økosystem af digitale løsninger. Disse værktøjer er udformet med henblik på at skabe synergier, der letter og forenkler det at drive virksomhed i EU. Ud over at øge den daglige effektivitet for virksomhederne vil denne sammenkoblede pakke af digitale værktøjer også fremme større økonomisk integration og fremme innovation i hele Europa.

Foranstaltninger:

- Indføre den europæiske virksomhedstegnebog for at gøre det muligt at drive forretning enkelt og digitalt i EU (lovgivningsforslag, fjerde kvartal 2025)
- Udrulle EU's digitale identitetstegnebøger i alle medlemsstater som et sikkert, pålideligt og privat middel til digital identifikation for alle i Europa (fjerde kvartal 2026)
- Revidere IMI-forordningen for at strømline proceduren for udvidelse af IMI til at omfatte nye områder (lovgivningsforslag, fjerde kvartal 2026)
- Digitalisere overensstemmelseserklæringer og visse andre former for produktokumentation (omnibusforslag sammen med strategien)
- Ændre EU-lovgivningen for at udvide anvendelsen af det digitale produktpas som en digital beholder til produktrelaterede oplysninger (del af revisionen af den nye lovgivningsmæssige ramme, andet kvartal 2026) og sikre dets tekniske udrulning
- Indføre digitaliseringsbestemmelser i den reviderede retlige ramme for standardisering og offentlige udbud (andet og fjerde kvartal 2026)
- Revidere gældende EU-ret om e-fakturering i forbindelse med offentlige udbud ved at omdanne det eksisterende direktiv til en forordning og gøre EU's e-faktureringsstandard obligatorisk for offentlige udbud (fjerde kvartal 2026).

Kapitel 5. Håndhævelse af reglerne for det indre marked

Det europæiske marked kan kun fungere som løftestang i stor skala, når det er et ægte indre marked. Selv de bedste regler kan ikke opfylde deres mål, hvis de ikke gennemføres eller anvendes på en intelligent og ensartet måde. Effektiv, proaktiv og hurtig håndhævelse af disse regler sikrer, at fordelene ved det indre marked bliver en håndgribelig realitet for virksomheder og borgere. I både Letta-rapporten og Draghi-rapporten opfordres der til bedre håndhævelse af det indre marked.

Korrekt anvendelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked er et fælles ansvar for Kommissionen og medlemsstaterne, herunder myndigheder på nationalt, regionalt og kommunalt plan. Ud over at udpege sherpaen på højt plan for det indre marked skal medlemsstaterne styrke deres nationale kapacitet til at overholde reglerne for det indre marked, navnlig for at løse individuelle problemer, der rejses i forbindelse med nationale foranstaltninger eller praksis, der anses for at være uforenelige med det indre marked, og støtte virksomheder og borgere med hurtige, lettilgængelige og effektive midler til at gøre brug af deres frihedsrettigheder i det indre marked. Medlemsstaterne skal supplere Kommissionens rolle som traktaternes vogter og sikre fælles ejerskab af det indre marked som beskrevet i kapitel 1.

Forebyggelse af nye hindringer på det indre marked

Det er bedre at forebygge end at helbrede. Det starter fra det øjeblik, hvor en medlemsstat overvejer en ny regel. Mere end nogensinde skal det være en prioritet i hver medlemsstat at imødegå yderligere fragmentering af det indre marked, fremme en bedre overholdelseskultur og styrke forebyggelsen af nye lovgivningsmæssige hindringer. De vigtigste forebyggende værktøjer er meddelelser i henhold til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked⁷⁴ og i henhold til tjenesteydelsesdirektivet⁷⁵. Desuden indeholder direktivet om proportionalitetstest⁷⁶ bestemmelser om forudgående proportionalitetsvurderinger af medlemsstaternes nye regulering af regulerede liberale tjenesteydelser. Disse værktøjer skaber gennemsigtighed om nye nationale regler og muliggør drøftelser med medlemsstaterne for at sikre en tilbundsgående vurdering af deres indvirkning på det indre marked for at forhindre nye hindringer. Om nødvendigt vil de eksisterende forebyggende instrumenter blive styrket, navnlig gennem øget gennemsigtighed og høring af interessenter.

En grundig vurdering af planlagte nationale regler, der kan skabe hindringer på det indre marked, er afgørende for at begrænse sådanne hindringer til, hvad der er strengt nødvendigt for at beskytte legitime offentlige interesser. Proportionalitet spiller en afgørende rolle i denne henseende. Medlemsstaterne foretager en grundig vurdering af proportionaliteten, inden de vedtager nationale regler. Kommissionen vil sikre en regelmæssig og tilbundsgående overvågning af sådanne vurderinger, navnlig hvis EU-retten fastsætter specifikke regler eller procedurer for disse vurderinger⁷⁷.

Samarbejde om at mindske hindringer for det indre marked

Et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen er afgørende for en effektiv gennemførelse af reglerne for det indre marked og fjernelse af eksisterende hindringer. De vigtigste platforme, der muliggør struktureret samarbejde, er SOLVIT-netværket⁷⁸, som hjælper med at løse individuelle sager, hvor borgere og virksomheder støder på hindringer, når de flytter eller driver forretning på tværs af grænserne, og taskforcen for håndhævelse af reglerne for det indre marked (SMET)⁷⁹.

Selv om både SOLVIT og SMET har vist sig at være vellykkede, er det nødvendigt yderligere at styrke og udvide deres arbejde og omsætte konklusionerne til konkrete opfølgende foranstaltninger. Medlemsstaterne bør styrke deres SOLVIT-centre med fokus på personale, ekspertise, netværk af kontakter og kapacitet til at påvirke andre nationale myndigheder. Kommissionen vil tage fat på de hindringer for det indre marked, som SOLVIT har påvist, herunder ved at indlede traktatbrudsprocedurer, hvis det skønnes nødvendigt, og fortsætte rapporteringen om SOLVIT-sager, herunder i de fremtidige årlige statusrapporter om håndhævelse og gennemførelse til Europa-Parlamentet og Rådet. SMET vil blive styrket, så den mere effektivt kan tackle de væsentligste hindringer for varer, tjenesteydelser, personer og kapital på det indre marked, som hæmmer EU's konkurrenceevne. Dette vil ske via det årlige politiske møde på højt plan⁸⁰. Desuden vil Kommissionen nøje analysere resultaterne af

⁷⁴ Direktiv (EU) 2015/1535.

⁷⁵ Direktiv 2006/123/EF.

⁷⁶ Direktiv (EU) 2018/958.

⁷⁷ F.eks. direktivet om proportionalitetstest (direktiv (EU) 2018/958).

⁷⁸ Flere oplysninger kan findes på [webstedet for SOLVIT](#).

⁷⁹ Se fodnote 20.

⁸⁰ Se mere om SMET's årlige politiske møde på højt plan i kapitel 1. Fjernelse af hindringer: Fordobling af indsatsen mod de "terrible ten".

taskforcens arbejde. Hvis hindringerne ikke er blevet fjernet i tilstrækkelig grad, vil Kommissionen træffe konkrete opfølgende foranstaltninger, f.eks. traktatbrudsprocedurer, hvis hindringen vedrører en overtrædelse af EU-retten, revision af lovgivningen eller forslag til ny lovgivning, hvis hindringen skyldes manglende eller uklare EU-regler.

Effektive retlige foranstaltninger, hvor det er nødvendigt

Effektive, proaktive og hurtige retlige foranstaltninger er vigtige for den strategiske håndhævelse af reglerne for det indre marked. Traktatbrudsprocedurer er et effektivt redskab, som Kommissionen kan bruge til at sikre, at reglerne for det indre marked overholdes. Hvis Kommissionen beslutter at indlede traktatbrudsprocedurer mod overtrædelser af reglerne for det indre marked, vil Kommissionen fremskynde dem både internt og i sin dialog med medlemsstaterne. Traktatbrudsprocedurer vil blive ledsaget af gennemsigtig kommunikation og klare forklaringer vedrørende de tilstræbte mål, de forventede fordele ved afgørelser om traktatbrud samt de opnåede resultater i sager, hvor procedurene er blevet afsluttet.

Styring af strategiske håndhævelsesprioriteter vil være afgørende. Ud over at sikre håndhævelse som reaktion på væsentlige overtrædelser af EU-retten, som interessenterne har påpeget, vil der være fokus på proaktiv og strategisk håndhævelse af reglerne for det indre marked. Kommissionen vil udpege prioriterede politikområder og fremlægge dem i en årlig dagsorden for håndhævelse af det indre marked, foretage en systematisk undersøgelse af gennemførelsen og anvendelsen af reglerne for det indre marked på disse områder og, hvor det er relevant, indlede traktatbrudsprocedurer på en koordineret måde.

Foranstaltninger:

- Foreslå en retsakt om forebyggelse af hindringer for det indre marked (tredje kvartal 2027, om nødvendigt baseret på vurderingen af, hvordan de eksisterende forebyggende værktøjer fungerer).
- Indkalde til det første møde for sherpaerne på højt plan for det indre marked (fjerde kvartal 2025)
- Tilrettelægge et første årligt politisk møde på højt plan i SMET (fjerde kvartal 2025)
- Styrke de nationale SOLVIT-centre og hele netværket med henblik på mere effektiv problemløsning og bedre støtte til business cases (fjerde kvartal 2025)
- Sikre, at Kommissionen og medlemsstaterne systematisk følger op på strukturelle spørgsmål, som SOLVIT har identificeret, og på hindringer, hvor SMET-indsatsen ikke har været vellykket (pr. andet kvartal 2025)
- Fremlægge den første årlige dagsorden for håndhævelse af reglerne for det indre marked (første kvartal 2026, i tilknytning til offentliggørelsen af den årlige rapport om det indre marked og konkurrenceevnen)

Konklusion

I en tid med ekstraordinær global usikkerhed er vi nødt til at få vores eget europæiske marked til at fungere optimalt. Det indre marked blev oprettet for over 30 år siden for at udvikle en europæisk social markedsøkonomi, der bringer vores befolkninger sammen i velstand. Vi er kommet langt. Og alligevel kan og skal vi gøre mere for at fjerne hindringer, forenkle reglerne og sætte virksomhederne i stand til at vokse. Vi skal beskytte EU's borgere

og virksomheder mod illoyal konkurrence, risici og uforudsigelig global turbulens og fortsat give dem en ramme baseret på retsstatsprincippet, forudsigelighed og retssikkerhed. Det er det europæiske marked, der giver os mulighed for at styrke vores interne værdikæder.

Et stærkt indre marked giver Europa en stærk stemme globalt, og EU er fortsat en stærk og pålidelig partner for ligesindede lande både globalt⁸¹ og inden for regionen. Ud over EØS-EFTA-landenes deltagelse i det indre marked foreslår Kommissionen en struktureret ramme for at fremme inklusionen af Vestbalkan, Ukraine og Moldova. Denne "motorvej" til det indre marked vil omfatte tættere lovgivningsmæssig tilpasning og lette integrationen af deres industrier i de europæiske værdikæder forud for fuld EU-tiltrædelse. Selv om EU er og fortsat vil være en af de mest åbne økonomier, ændres den globale handel desuden drastisk af visse tredjelands illoyale praksis, uberettigede toldsatser og konkurrencefordrejende subsidier. For at genetablere lige vilkår, og fordi det indre marked ikke kan bruges om som eksportdestination for statsinduceret overkapacitet og handelsomlægninger, vil EU, når det er nødvendigt, gøre fuld brug af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter (herunder beskyttelsesforanstaltninger) og berettigede toldsatser.

En yderligere udvikling af vores europæiske marked er en fælles opgave. Kommissionen vil opfylde sin del med de foranstaltninger, der er fastsat i denne strategi, og ved at anvende alle de værktøjer, den har til rådighed, for at sikre overholdelse af reglerne for det indre marked, herunder ved at indlede traktatbrudsprocedurer, hvor det er nødvendigt. Vi opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at arbejde sammen og gøre vedtagelsen af forslagene om det indre marked til en prioritet. Sammen bør vi sigte mod at have en moderniseret og digitaliseret ramme for det europæiske marked på plads senest i 2030.

Medlemsstaterne har en vigtig rolle at spille, da den daglige anvendelse af EU-reglerne er i deres hænder. Det er derfor afgørende, at medlemsstaterne bringer deres politik og lovgivning i overensstemmelse med vores fælles mål og regler for at støtte erhvervslivet og gøre det lettere for virksomhederne at operere på hele det europæiske marked.

Det Europæiske Råd meddelte, at det vil gøre status over de fremskridt, der er gjort med videreudviklingen af vores europæiske marked, og sikre politisk støtte. Kommissionen er rede til at støtte denne indsats og vil orientere om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af denne strategi, i sin årlige rapport om det indre marked og konkurrenceevnen, herunder dens centrale resultatindikatorer.

⁸¹ Kommissionen vil fortsat samarbejde med Det Forenede Kongerige, Canada, Japan, Sydkorea og andre ligesindede lande, navnlig gennem frihandelsaftaler og mere målrettede og fleksible partnerskaber.